

Mlaš tednik

Kreol

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Poštni urad Celovec 2 — Verlagspostamt Klagenfurt

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt

LETO XIV. /ŠTEVILKA 52-53

CELOVEC, DNE 24. DECEMBRA 1964

CENA 2.— ŠILINGA

Vsem svojim odjemalcem, znancem in poslovnim prijateljem želi vesele božične praznike in vse najboljše v novem letu 1965

Johan Lomšek

GOSPODARSKI IN POLJEDELSKI STROJI

TIHOJA 2, P. Dobrla ves — Eberndorf
tel. (04237) 246

„Tam na gmajneci, v revni štalci“

Nepojmljiva revščina, v kateri se rodi Odršenik sveta, je eden najbolj priljubljenih motivov, ki se tolikokrat ponavlja v naši ljudski božični pesmi.

Tako na primer pravi ona znana pesem „Poslušajte, vsi ljudje“: „Ko pa iz mesta prideta, bajtlico zagledata. Tam na gmajnici, v revni štalci je rodila Jezusa.“

Tista, ki ima naslov „Angelsko petje“, pa poje: „Rojen Zveličar je, molit ga pojte, v jasliah revnih na slamci leži.“

Takih primerov bi mogli navesti še več.

Ljudski pesnik, v katerem se izraža duša celega naroda, se je v tem motivu najbolj približal besedi in duhu evangelija. Saj je revščina bila tisti znak, po katerem so pastirji Odršenika spoznali: „In to vam bodi znamenje: Našli boste dete, v plenice povito in v jasli položeno“ (Lk 2, 12). To znamenje daje pastirjem Bog sam, ko jim po angelu naznani Kristusovo rojstvo.

1. Zakaj se je Bog ob svojem prvem prihodu na svet odločil za tako skrajno revščino?

Sv. Pavel daje na to vprašanje odgovor, ko piše bogatim Korinčanom: „Zaradi vas je postal ubog, dasi je bil bogat, da bi po njegovem uboštvi vi obogateli“ (2 Kor 8, 9). Da moremo te besede bolje razumeti, moramo vedeti, da je bil Korint v tistem času eno najbogatijših pa tudi najrazvrednejših mest.

Kristus je postal ubog, da bi nas odvrnil od prevelike navezanosti na dobrine tega sveta. Naučili naj bi se bolj ceniti duhovne zaklade nego denar in to, kar se za denar dobi. Posvetno bogastvo ubija v nas ljubezen do Boga in do nadnaravnih vrednot. In vendar imajo samo te vrednote trajno vrednost.

Pavel pa je imel še drug namen. Kristjane v Korintu je hotel vzpodbuditi, da bi od svoje obilice velikodušno darovali za kristjane v Jeruzalemu, ki so takrat trpeli pomanjkanje. Zato jih spominja na Kristusov zgled, ki se je, čeprav je bil bogat, bogastvu odpovedal, iz ljubezni do nas, da bi mi duhovno obogatili.

Marija in Jožef, ki sta Kristusa prva v

njegovem uboštvi molila, sta tudi sama bila uboga. Vsaj tako, če ne bolj, so bili ubogi tudi pastirji, ki so ga v sveti noči prihiteli pozdravit.

2. Življenje uboštva se je nadaljevalo v Nazaretu. „Tesarjev sin“, so Nazarečani Jezusa pomilovalno imenovali.

Ko ta ubogi tesar po višjem povelju zač-

ubog rodil, je ljubezen do ubogih ohranil do konca svojega zemeljskega življenja.

3. Preden je svet zapustil, je ustanovil Cerkev, v kateri še dalje med ljudmi skrivnostno živi. Primerjal jo je zgradbi. Njen znak je, da je zgrajena na Petrovi skali. Toda to je samo eden njenih znakov. Kristus je hotel, da ima njegova Cerkev še drug,

hiši sredi delavskega okraja. Neki drug škof je storil podobno.

4. Cerkev že dolga stoletja trpi na boleči razpoki, ki jo imenujemo razkol. Koncil se prizadeva, da bi z ločenimi kristjani navezal stike, se začel z njimi razgovarjati ter tako pripravil pot zedinjenju vseh kristjanov.

A pojavila se je druga velika nevarnost, da se v Kristusovi Cerkvi odpre nova rana, ko še prva na široko zeva. Bati se je, da se odtrgajo od nje tudi ubogi in delavci. Dve milijardi človeštva danes nista zadostno hranjeni, ena milijarda strada, druga pa noben večer ne gre spat z občutkom, da se je tisti dan do sitega najedla. Po spretni propagandi se vedno bolj trga vez med ubogimi na eni in med Kristusovo Cerkvijo na drugi strani. Ta Cerkvi sovražna propaganda marsikje uspeva tudi zato, ker se je Cerkev do sedaj z ubogimi premalo istovetila. Kristus se je z ubogimi vedno čutil eno, ubogi in delavci pa v njegovi Cerkvi ne vidijo več te ljubezni. Neki judovski delavski voditelj iz Palestine je takole rekel, ko se je vrnil s potovanja po Evropi: „Povsod sem videl, da se vera prijateljsko druži z bogatimi; delavci pa jo občutijo kot nekaj, kar je njihovu življenju tuje.“ Nasprotno pa je neki delavec v Nazaretu duhovniku Pavlu Gauthierju, ki že 14 let kot delavec živi med delavci v Palestini, dal tole prelepo priznanje: „Ti si mi duhovnik-brat. Tako je dela! Jezus in tako je prav!“

5. Pavel VI. je kot preprost romar potoval na mednarodni evharistični kongres v Indiji. Vozil se je v navadnem potniškem letalu. Že prej je lačnim Indijcem poslal celo ladjo žita. En dan svojega bivanja v Bombayju je porabil za to, da je obiskal najrevnejše mestne četrti in različne zavode, v katerih je videl zbrano največjo človeško bedo in ljudi, ki umirajo za posledicami lakote. Razgovarjal se je z reveži, z njimi skupno zajtrkoval in povsod delil tudi denarno pomoč.

Glava Cerkve se zaveda važnosti odločil-
(Nadaljevanje na naslednji strani)

ne nekega dne javno učiti, pošlje Janez Krstnik, ki je tedaj bil že v ječi, k njemu dva svoja učenca, da bi ga vprašala: „Ali si ti tisti, kateri mora priti? (Mt 11, 3.) To vprašanje je pomenilo: Ali si ti obljubljeni Odršenik? Tedaj jima „tesar Jezus“ odgovori: „Sporočita Janezu: da se ubogim blagovest oznanja“ (Mt 11, 5).

Kristus je zbiral okrog sebe uboge. Zanje se je najbolj zavzemal, ne samo z besedo, ampak tudi v dejanju. Slepim je dajal vid, gluhih sluh, hromim zdrave noge, gobave je očiščeval in mrtve je obujal. Dvakrat je nasitil tisočglave množice. Kristus, ki se je

nič manj važen znak: Biti mora uboga in biti mora mati ubogih, kakor je on sam na zemlji bil ubog in oče ubogih. Če Cerkev te ljubezni do uboštva in do ubogih ne bi imela, bi je Kristus ne mogel več pripoznati za svojo Cerkev.

Zdi se, da se je Kristusova Cerkev tega znaka znova živo zavedela šele na sedanjem koncilu. Papež Pavel VI. je eno svojih dragocenih tiar daroval za uboge. Neki nadškof je zapustil svojo udobno palačo, da se v njej nastani šola za delavske in kmečke voditelje, sam pa se je naselil v skromni

Politični teden

Po svetu . . .

SPORAZUM O ENOTNIH CENAH ŽITA V EWG

Končno je padla v Bruslju v okviru organizacije Evropske gospodarske skupnosti največja zapreka. Članice te organizacije (EWG) so se sporazumele o enotni ceni žita. Sporazum so dosegli na podlagi kompromisa, ki ga je pripravila komisija skupnega tržišča. Ta sklep stopi v veljavo s 1. julijem leta 1965.

Več ko leto dni so v Evropski gospodarski skupnosti razpravljali o tem vprašanju. Pogajanja so potekala v silno ostrem boju med članicami znotraj te organizacije. Največjo oviro so delali Francozi, ki so ceno izjavili, da bodo izstopili iz Evropske gospodarske skupnosti, če se ne zedinijo do 15. decembra 1964.

Pri tem sporazumu imajo pravzaprav največje zasluge Zahodni Nemci, kajti oni so bili prvi za znižanje cen žita. O tem smo že pisali v eni prejšnjih številčk našega časopisa. Tedaj smo dejali, da je Zahodna Nemčija prva predlagala Evropski gospodarski skupnosti znižanje cen nemškemu žitu, in sicer s 1. julijem 1965.

S sporazumom o cenah žita v Bruslju je dosežena široka podlaga za sporazumevanje, kar zadeva problem gospodarske in politične integracije Evrope. Je to prvi korak v smeri svobodnega tržišča za kmetijske pridelke znotraj Evropske gospodarske skupnosti. Francoski predstavnik v Bruslju je izjavil, da sedaj ni več nobenih ovir za pogajanja o svetovni trgovini, posebno o trgovini med Evropo in Združenimi državami Amerike, ki potekajo v Ženevi v okviru GATT (splošnega sporazuma o trgovini in carinah). To se pravi z drugo besedo, da je odstranjena glavna ovira v pogajanjih za znižanje carin s tako imenovano Kennedyjevo rundo.

Največjo korist od tega sporazuma bo črpala seveda Francija, ki je edina dežela znotraj Evropske gospodarske skupnosti s presežki žita. Ker pa so se članice EWG zavarovale proti uvozu žita iz držav, ki niso članice te skupnosti z visoko carino, (cena žita je na svetovnem tržišču precej nižja od cen v EWG), bodo odslej nakupovale ostale članice EWG v glavnem žito le v Franciji. Zato morata ZDA in Kanada računati na nadziranje njih uvoza žita v države EWG.

Da pa ne bi kmetijstvo v Zahodni Nemčiji in Italiji zaradi tega sporazuma o enotnih cenah žitu utrpelo škode, naj bi dobili kmetje v imenovanih deželah odškodnino v obliki višjih doklad.

Tam na gmajni o revni štalei

(Nadaljevanje s 1. strani)

nega trenutka, ko gre za to, ali se bosta dve milijardi ljudi odločili za Cerkev in za Kristusa ali proti Cerkvi in proti Kristusu.

A papež in nekaj škofov še ni vsa Cerkev. Cerkev, katere ustanovitelj je ob svojem rojstvu za ležišče imel jasli in trdo dračje namesto mehkih blazin, mora ne samo v svoji vidni glavi, ampak tudi v svojih udih postati uboga. Sama mora najprej odložiti nepotrebnosti sijaj. Potem pa se po papeževem zgledu moramo mi vsi skloniti k ubogim in jim v bedi pomagati. Zato se odpovemo vsaj luksusu in se zadovoljimo s tem, kar je potrebno, nepotrebnega pa ne iščimo. Le tedaj se bodo ubogi oklenili Cerkev, če bo na njej tudi na zunaj postal viden tisti znak, ki ga je Kristus svoji Cerkvi dal: ljubezen do ubogih.

Te misli naj nas v božičnih dneh prevevajo. Najprej pri obhajilni mizi. Kristus je postavil Evharistijo pod podobo kruha, ki je osnovna hrana človeštva. Ali moremo Kristusa z mirno vestjo sprejeti pod podobo kruha, če pomislimo, da milijoni ljudi nimajo zemeljskega kruha? Pa tudi dobrot bogato obložene družinske mize ne moremo za praznike mirno uživati, če nismo nič darovali za revne in lačne. Kdor pozablja na brata v stiski, tudi nima pravice peti: „Tam na gmajni o'i, v revni štalei je rodila Jezusa.“ Če pa kljub temu tako poje, se ta pesem na njegovih ustnicah spremeni v zasmeševanje ubovega Jezusa.

Dr. Jakob Kolarič

Kako izgledajo cene žita na drobno: meha pšenica 425 mark za tono (523 francoskih frankov); trda pšenica 480 mark za tono; ječmen 365 mark za tono; rž 375 mark za tono in koruza 362,5 marke za tono.

POSEBNA ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV

Glavni tajnik Organizacije združenih narodov U Tant je predložil minuli teden glavni skupščini Združenih narodov nove predloge za ustanovitev posebnega „urada za industrijski razvoj“. Novo telo naj bi bila čisto nova posebna organizacija OZN, katere naloga bi bila pomagati nerazvitim deželam s poročanjem, načrtovanjem, svetovanjem, tehnično pomočjo in z izobrazbo strokovnjakov.

Predlogi glavnega tajnika OZN so tako izoblikovani, da je možno vsaj teoretično

napadalo pogodbo in naj sprejme skupno inšpekcijo, da se prepreči nenadni napadi. Izraelski minister je rekel: „Razumemo, da egiptovska vlada ni pripravljena skleniti mir, toda med vojno in mirom se zmerom lahko še najde vmesna rešitev, ki lahko omogoči konec velikih izdatkov. Egiptovski gospodarski položaj se zmerom bolj slabša. Ta pa ni samo posledica nemarnosti in korupcije, marveč je tudi plod ogromnih izdatkov za vojaške namene. Zato se nam zdi, da je prišel trenutek, ko bi morali vodilni politiki v Egiptu spoznati ta položaj.“

NEREŠENO VPRAŠANJE NATO

Ze v zadnji številki našega lista smo pisali, da so se v Parizu sešli minuli teden ministri Organizacije severnoatlantskega pakta. Na dnevnem redu je bila razprava o večstranski jedrski sili, ki je že pravzaprav ves čas, odkar se sestajajo ministri te organizacije, v ospredju. Največjo težavo, da ne pride do soglasja, dela članicam NATO Francija, ki še zmerom vztraja pri

Slovenci iz Roža, Podjune in Zilje!

Vsem rojakom

doma in po širnem svetu blagoslovljen

BOŽIČ

in srečno

NOVO LETO 1965

Narodni svet koroških Slovencev

priiti po ovinkih v to organizacijo, in to celo deželam, ki niso članice Združenih narodov. Tako bi bilo mogoče priiti v to posebno organizacijo, na primer Vzhodni Nemčiji, Severni Koreji, Severnemu Vietnamu, da, celo rdeči Kitajski.

Poljski zunanji minister Rapacki je v svojem govoru pred glavno skupščino Združenih narodov zahteval sklicanje konference vseh evropskih dežel. „Čas je zrel,“ je dejal Rapacki, „da problem evropske varnosti obravnavamo v vsej njeni celovitosti.“

IZRAEL — EGIPT

Izraelski minister za delo Allon je pozval egiptsko vlado, naj podpiše z Izraelom ne-

svojem načrtu. Francija hoče namreč zavezništvo ločeno od ZDA. V Parizu izjavljajo, da je Francija pripravljena skleniti sporazum o sodelovanju med njeno atomsko silo in vojaškim poveljstvom ZDA. Sporazum bi bil v tem, da bi koordinirali načrtovanje skupnih smotrov.

Po zaključku zasedanja ministrov Organizacije severnoatlantskega pakta (NATO), so objavili sporočilo, ki pravi med drugim, da so odgovorni politiki proučili probleme, ki jih mora zavezništvo reševati na področju atomskega in običajnega orožja. O tem so si izmenjali misli in s to izmenjavo bodo nadaljevali na poznejših sestankih.

. . . in pri nas v Avstriji

V PARLAMENTU NA DUNAJU

je bilo posebno zadnja tedna zelo živahno, kajti pred poslanci je bil še cel kup ralog in zakonskih osnutkov, ki so jih hoteli rešiti še pred božičnimi prazniki oziroma pred pričetkom novega leta.

Glavna naloga je bila, predebatirati in odobriti državni proračun za l. 1965. Kot zadnja skupina proračuna so bile pretekli tork na vrsti „finance“. Parlament je odobrila državni finančni zakon za l. 1965, v katerem je vsebovan tudi načrt za uporabo državnih službenih motornih, vodnih in zračnih vozil. Zakon je bil sprejet z glasovi poslancev Ljudske in Socialistične stranke, medtem ko so poslanci FPÖ glasovali proti.

Pred zaključnim glasovanjem je bilo soglasno odobrenih več stavljenih predlogov. Pri skupini „socialna uprava“ je bilo odobreno, naj pristojno ministrstvo poskrbi za to, da bodo izgotovljene določbe glede ureditve predčasne starostne pokojnine za ženske zavarovanke letnikov 1906 do 1915. — Pri skupini „poljedelstvo in gozdarstvo“ je bilo naročeno zvezni vladi, da naj izgotovi zakonski osnutek glede znižanja cen pogonskega goriva za kmetijstvo. Poleg teh je bilo še nekaj drugih predlogov glede finančne uprave odobrenih.

BREZ SPORA NE GRE!

Isti dan pa je med zastopniki OeVP in SPOe v parlamentu zopet prišlo do precejšnjega nesoglasja. Na dnevnem redu je bila tudi razprava o podaljšanju zakona o mlinih (posebno važen za manjše mline). Poleg tega pa je bila na programu tudi razprava o upravljanju naftnih produktov, katero predstavljajo v glavnem petrolejske družbe „Martha“ in OeROP. (Prva je podržavljena, druga pa v zasebnih rokah.) Ljudska stranka je predlagala združitev obeh družb in prepustitev do 51 odstotkov akcij v last OeMV (Avstrijska državna uprava

SLOVENC

doma in po svetu

Slovenska Akademija za glasbo v Avstriji

Pred kratkim je gostovala slovenska Akademija za glasbo v Gradcu in Deutschlandsbergu simfonični orkester ljubljanske glasbene akademije s solisti pianistko Marijo Kocijančičevo, violinistoma Božom Miheličem in Tomažem Lorencom. Izvajali so Osterčev Religioso, Lucija Marije Škerjančev Concertino za klavir ter Beethovnov in Prokofjeva violinski koncert. Nastop slovenskih mladih glasbenikov je zbudil veliko pozornost in nedeljeno priznanje avstrijskega občinstva in kritike.

Levstikova značka

Na številnih šolah v Sloveniji tekmujejo šolarji za značke, ki nosijo imena naših slavnih mož, predvsem pisateljev in pesnikov. Sredi novembra se je s proslavami obletnice Levstikove smrti začelo na osnovni šoli Frana Levstika tekmovalje za Levstikove značke. Tekmovalna komisija je razdelila učence v štiri skupine: najmlajši tekmujejo za značko „Najdihojca“, bronasta značka se bo imenovala „mladi Krpan“, učenci 6., 7. in 8. razredov se bodo potegovali za srebrno značko „Martin Krpan“, tisti, ki so kdaj hodili na to šolo, pa si bodo lahko pridobili zlato značko „Fran Levstik“. Tekmovanje bo zaključeno 8. februarja. Vsak tekmovalac ima posebne obveznosti, napisati mora vsaj en prispevek za „Mladega Krpana“ in poznati mora dobro Levstikov življenjepis. Za tekmovalje je veliko zanimanje, učenci so povabili k sodelovanju svoje vrstnike iz Velikih Lašč.

dr. Maleta pozval vse poslance k složnemu sodelovanju in k spravljivosti in odpravi nezaupanja. „Le tako bomo preprečili,“ je naglasil, „da ne bo naša demokratična in državnopravna podlaga zaradi medsebojne zaslepljenosti ogrožena in zaigrana!“

K debati se je javilo več govornikov vseh treh strank. Zastopnik Ljudske stranke je še opozoril socialiste na njihovo čudno za držanje zlasti v vprašanih socialne politike, češ da se njihova uresničitev na dá reševati po socialističnem receptu, po katerem naj bi imela SPOe privilegij stavljenja oz. iznašanja socialnih zahtev, kot n. pr. razna povišanja prejemkov, rent itd.), OeVP pa le „privilegij“ manj prijetnega njihovega finančnega kritja!

Ob koncu debate je bilo glasovanje: vsi predlogi oziroma novele so bili soglasno odobreni in je torej izplačevanje povišanih pokojnin in rent s 1. januarjem zagotovljeno.

ZVIŠANJE DRUŽINSKIH DOKLAD

Kot je za zasebne upokojece in rentnike razveseljeva zgornja vest, je prav tako ali še bolj razveseljeva za starše z otroki novica, da bodo z novim državnim proračunom ponovno zvišane družinske doklade.

Sredi decembra so namreč v parlamentu razpravljali in odobrili tozadevni zakon, ki določa deloma znatno zvišanje otroških dokladov za uslužbenca in tudi za samostojne poklice so določene družinske doklade. Predmetni zakon je v prvotni obliki stopil v veljavo 1. januarja 1955 in je bil v teku let večkrat izboljšan. Leta 1955 je bilo 1639 milijonov izplačanih v obliki družinskih dokladov, a l. 1960 že 2670 milijonov, v proračunu za l. 1965 pa je v ta namen predvidenih 4778 milijonov, to je približno trikrat več kot l. 1955. Seveda pa še vedno niso odstranjene vse negativne gospodarske strani, ki še vedno obstajajo v škodo družin z več otroki in katere bo še treba odpraviti, t. j. bo treba ponovno izboljšati zakon o družinskih dokladah.

mineralnih olj). Socialisti so ta predlog odklonili z utemeljitvijo, da naj družba „Martha“ še naprej ostane podržavljena in tudi posestrimska družba OeROP naj bi večinoma prešla v državno upravo OeMV: ako Ljudska stranka pristane na to, bo tudi SPOe pristala na podaljšanje gori omenjenega zakona o mlinih. OeVP je to kombinacijo odklonila kot neutemeljeno in neupravičeno, zato so se predmetna pogajanja razbila.

POKOJNINE IN RENTE VNDARLE ZVIŠANE!

Pred štirinajstimi dnevi smo poročali o pogajanjih med obema koalicijskima vladnima strankama glede povišanja pokojnin in pripadajoče dinamike. Tlik pred zaključkom so se pogajanja razbila — menda zaradi neenakega tolmačenja predmetne novele k zakonu o delavskem zavarovanju.

Zadnji dan zasedanja parlamenta pa je omenjena novela ponovno prišla v pretres. V zvezi s tem je predsednik parlamenta

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN USPEHA POLNO LETO 1965 ŽELIMO VSEM SODELAVCEM, NAROČNIKOM, OGLASEVALCEM, BRALCEM IN PODPORNIKOM TER PRIJATELJEM NAŠEGA LISTA DOMA IN PO ŠIRNEM SVETU S PROSNJO, DA NAM OSTANEJO ZVESTI TUDI V BODOČEM LETU. ZAHVALJUJEMO SE VSEM, PRAV POSEBNO PA NAŠIM DOPISNIKOM PO LEPIH KRAJIH PODJUNE, ROŽA IN ZILJE ZA POŽRTVOVALNO SODELOVANJE IN ZVESTOBO.

UREDNIŠTVO in UPRAVA

APOSTOL NARODOV SV. PAVEL SI JE DOBIL VREDNEGA NASLEDNIKA

Pavel VI. je Indiji ponesel Kristusov mir

Mirovni romar papež Pavel VI. je spet doma, v bližini groba sv. Petra, prvega papeža. Toda njegova duša se še vedno mu-di v Indiji in podoživlja dneve srečanj z ogromnimi množicami ljudstev, ki so do sedaj, kot pravi prerok Izaija, sedele v temi in smrti senci. Njim je Kristusov namestnik na zemlji, sv. oče Pavel VI. 'prižgal' poslanico Kristusovega evangelija, ki je poslanica medsebojne ljubezni, bratske vzajemnosti, nesebične pomoči in miru med narodi.

V JUTRU ODHODA

Znana Malahijeva prerokba, ki daje vsakemu papežu neko oznako, je za sedanje-papeža izbrala naslov: Flos florum — roža vseh rož, medtem ko naj bi njegov prednik bil Pastor et nauta — pastir in mornar (popotnik). Znano je, da je Janez XXIII. rad potoval in da bi se silno radoval, če bi doživel dan, ko je Pavel VI. napovedal najprej romanje v Sv. deželo, kasneje pa še v daljino Indijo. Tako se zdi, da je sedanji papež prevzel program, zamisel in celo Malahijevu oznako od svojega prednika, ki mu je smrt prekrizala njegove še za nekaj let nazaj nezrealizirane namere.

Pavel VI. je postal mornar v polnem pomenu besede. Ne pluje po oceanskih vodah, kjer ladje s hitrostjo do 40 km režejo morske valove. On potuje hitreje. Poslužuje se zračnih ladij, ki prečkajo nebesni svod po dolgem in po čez.

2. decembra ob 4.30 zjutraj se je streslo mogočno indijsko letalo „Nanga Parbat“ tipa Boeing 707 in začelo drseti po vzletišču pred nekaj dni s smrtjo obiskanega letališča Fiumicino. Sv. oče je začel pot 6450 km, ki naj bi jo dobrih osem ur kasneje zaključil na letališču Santa Cruz (Sv. Križ), 21 km proč od Bombaya.

PRVO SREČANJE Z AZIJO

Čudovito je bilo jutro odleta: nebo čisto, zrak svež, temperatura spomladansko blaga. Iz tehničnih razlogov, saj reklo se je tako, se je železni ptič moral ustaviti v Beirutu, glavnem mestu libanonske države. Točno 56 minut se je letalo zadržalo na tleh. Dovolj, da je državni glavar Libana predsednik Charles (Karel) Hélou lahko izrekel dobrodošlico visokemu gostu ter mu izrazil pozdrav vseh arabskih držav. S papežem sta si že stara znanca iz časov, ko je bil Pavel VI. še podtajnik v vatikanskem državnem tajništvu, Charles Hélou pa libanonski poslanik pri Sveti stolici.

Libanonsko ljudstvo si je zaslužilo to izredno čast, da je imelo za eno uro v svoji sredi skupnega očeta krščanstva. Kajti to je edini arabski narod, kjer so kristjani v večini in kjer vlada vzorna skupnost med muslimani in katoličani. Ti slednji so znani po svoji velikosti zvestobi do Cerkev. V preteklem stoletju so doživeli s strani Turkov več krvavih preganjanj, a so zdržali. Danes so ponosni na svoj Libanon, ki ga prav po njihovi zaslugi imenujejo „Azilska Svica“. Kultura njegovih prebivalcev, njegova zgodovina, njegov miroljubni značaj, zlasti pa njegova globoka vernost in razno-likost verskih skupnosti, krščanskih izročil ter starodavnih samostanov — je dejal ob nagovoru sv. oče — so Libanonu ustvarile poseben ugled v družini narodov.

PRISRČEN SPREJEM OBLASTNIKOV IN LJUDSTVA

Ob 8.16 po srednjeevropskem času so motorji Nange Parbat spet zabučali. Letalo je požiralo kilometre — 980 na uro — in se vedno bolj bližalo skrivnostni, pa tudi od strahotne lakote mučeni Indiji.

V Bombayu je čas z ozirom na Italijo 4 in pol ure naprej. Večer je že bil zato, ko je ob 17.17 (v Italiji 12.47) zračni velikan pristal na indijski zemlji. Nad sto tisoč ljudi, ki so očeta dočakalo že na samem letališču, medtem ko so se ostale ljudske množice, — bilo jih je več kot milijon — razporedile ob vsej 21 km dolgi cesti, ki pelje z letališča v Bombay. Ljudje so plezali na drevesa, na oglasne deske ob potu, na cestne svetilke, bili so na strehah, gnetli so se na balkonihi hiš, z eno besedo: vsepovsod eno samo človeško mravljišče. Sv. oče je pogled na te množice tako ganil, da so mu začele teči solze iz oči. Morda se je spomnil Kristusovih besed: „Množica se mi smili, nimajo kaj jesti.“

Uradni pozdrav mu je takoj ob prihodu izrekel podpredsednik indijske države dr. Zachir Hussein, bili so pa navzoči tudi ministriški predsednik Sastry, ki je še tisto noč

moral odpotovati v London, pa Indira Ghandi, hčerka Nehruja ter minister za informacije. Dr. Hussein je dejal, da je indijski narod globoko ganjen zaradi papeževega obiska, saj je Indija med prvimi državami na svetu, ki jih je Pavel VI. obiskal. Duhovni svet in mir med narodi sta ne samo skrb Cerkev, temveč tudi dediščina indijskega ljudstva, ki je vedno ljubilo resnico in bilo nasprotno nasilju.

Sv. oče je nato odgovoril, da je prišel kot romar miru, veselja in ljubezni, da so mu dobro znani napor Indije za ohranitev svetovnega miru in da želi zato opozoriti vse narode v Aziji ter ostalem svetu, naj se zavedajo, da so vsi sinovi istega Očeta, da se morajo vsi izogibati nasilja drug nad drugim ter se medsebojno spoštovati z vzemi resnice, pravice in ljubezni.

Dva zbora otroških pevcev sta nato zapela v pozdrav sv. očetu, a njihovi glasovi so se porazgubili v hrumenju in vzklikanju množice. Sv. oče je zasedel mesto v belem avtomobilu „Lincoln“, ki je nekaj dni prej prispel iz Italije in ki ga je ob zaključku svojega obiska Pavel VI. zapustil bombayski nadškofiji. Pot je vodila skozi 25 ogromnih slavočelov in se prelila v kongresni prostor parka „Oval“. Avtomobil je nato ponesel papeža v stolnico Sv. Imena Jezusovega, kjer je bilo zbranih tri tisoč redovnic. Ob pogledu na te zveste sodelavke v vinogradu Gospodovem se je sv. oče v hipu odločil: sklenil je opraviti zanje sv. mašo (eno je daroval že zgodaj zjutraj v Vatikanu). Navdušenje redovnic je bilo nepopisno in skoraj bi bile po maši vdrle do oltarja, da bi bile bližje svojemu Vodniku, da jih ni kardinal Gracias s sodelavci odločno zadržal pri obhajilni mizi.

DAN SREČANJ IN ŠKOFOVSKIH POSVEČENJ

Naslednji dan, bil je praznik velikega apostola Indije, Indonezije ter Japonske sv. Frančiška Ksaverija, je sv. oče opravil najprej tiho sv. mašo v kapeli nadškofijske palače.

Nato so sledili razni obiski, ki jih je papež ljubeznivo sprejemal. Ko so prišli zastopniki raznih protestantskih skupnosti, jih je nagovoril z „dragi bratje v Kristusu“. Omenil je, da so razprtije med kristjani boleče za vsakogar, ki želi zvesto služiti Gospodu. Nato so vsi skupaj zmolili očenaš, vsak v svojem jeziku.

Zelo slikovito je bilo srečanje s predstavniki nekrščanskih ver. Zastopani so bili bramani, sikhi s slikovitimi turbani, parsi ter islamiti, katerih duhovni vodja je po vsem svetu znani razsipnež Aga Kan. Sv. oče je najprej citiral hindujsko molitev: „Vodi me iz neresničnega k resničnemu, iz noči v življenje, iz smrti v nesmrtnost“. Ta molitev — je dejal Pavel VI. — je sodobna tudi danes. Vsi se moramo truditi za boljši svet in živeti življenje, vredno božjih sinov. Nasloniti se moramo drug na drugega, ne le z modernimi sredstvi obveščanja, temveč tudi s srci, v katerih je medsebojno razumevanje, ljubezen in spoštovanje.

Opoldne je nato obiskal sv. oče predsednika indijske republike Radakrishnana. Z njim se je pomudil pol ure v razgovoru. V spomin mu je poklonil dva zvezka sv. pisma. Popoldne je bilo na programu v parku Ovalu, tej stolnici na prostem, posvečenje šestih novih škofov iz vseh petih celin. Na kongresnem prostoru, ki ga krasi nad 500 mogočnih palm, se je zbralo tri sto tisoč ljudi. Sv. oče se je po 44 stopnicah, ki so vodile preko štirih ploščadi, povzpel k evharističnemu oltarju, visokemu 20 metrov. Ko se je začel obred posvečevanja, je sonce pravkar zahajalo. Obred je dosegel svoj višek, ko je sv. oče na vsakega izmed pred njim ležečih novih škofov položil svojo roko.

V angleščini je nato Pavel VI. spregovoril o zvišenosti Kristusovega duhovništva. „Posvetili smo izbrane iz petih delov sveta — je dejal — da s tem opozorimo na neizmerno ljubezen Kristusovo, ki obsega vse narode na zemlji.“

Noč je že bila, ko je sv. oče spet zasedel svoj beli avtomobil in se vrnil h gostitelju kardinalu Graciasu v nadškofijsko palačo.

SV. OČE V MESTNIH ČETRTH BOMBAYA

V petek, 4. decembra, je bil papež Pavel VI. na nogah kar polnih šestnajst ur. Daroval je na prostem sv. mašo 20.000 ose-

bam; pet tisoč od njih je osebno obhajal. V pridigi je omenil, da je prišel v Indijo kot romar, služabnik Kristusov ter njegov glasnik; poslanstvo Cerkev, ki ji načeluje, pa je oznanjati Kristusov nauk.

Prav tako je še isto jutro obiskal otroško sirotišče, kjer je zajtrkoval skupno z otroki; kruh, kavbo in eno oranžo. Blagoslovil je novo šolsko poslopje, si ogledal velik salezijanski zavod, bil deležen slovesnega sprejema na občini v Bombayu in prebil nekaj časa med bolniki v eni največjih bolnic v Indiji, saj je v njej nad 10.000 bolnikov, za katere skrbi več sto zdravnikov in 700 bolničark. Posebej se je sv. oče pomudil pri pohabljenih. Ves obisk pri bolnikih je trajal 50 minut.

Popoldne je prisostvoval v navzočnosti 150.000 oseb sv. maši v siromalankarskem obredu, ki je silno razgiban in se razvija ob spremstvu bučne glasbe, flaut in bobnov.

Na večer je nato sprejel časnikarje. Dejal jim je: „Vam izročam posebno poslanico, da jo naslovite na ves svet! Naj narodi prenehajo z oboroževalno tekmo in posvetijo svoje sile in moči raje narodom, ki se šele razvijajo. Naj Bog razpoloži vse oblasti tako, da bodo s tega evharističnega oltarja zaslišali ta krik stiske in začeli miroljubni boj proti trpljenju manj srečnih narodov!“

Ta poziv sv. očeta je bil sad dneva, v katerem je na lastne oči videl del bede, ki so mu jo razkrile ceste silnega velemešta, kjer tisoči in tisoči ljudi ne poznajo druge postelje kot pločnike na ulicah ali pa celo ulico samo.

Nato se je papež vrnil iz nadškofijske palače v park Oval, da prisostvuje slovesnemu križevemu potu. Sam je nesel križ med dvema postajama. Vsa pobožnost se je izvršila v globoki zbranosti, čeprav je bilo na kongresnem prostoru nad sto tisoč vernikov.

SLOVO IN ODHOD

Nebo, ki je bilo vse dneve papeževega bivanja v Indiji jasno kot ribje oko, se je v soboto prekrilo z oblaki. Vlaga se je pove-

Pomen opere v sodobni družbi

Ugotovitev, da predstavlja opera živi sestavni del kulturnega življenja našega časa, je bila vodilna misel, ki se je vleka kot rdeča nit skozi vsa razmotrivanja in razlaganja posameznih direktorjev velikih opernih hiš, ki so se te dni zbrali na sestanku v Rimu.

Iz predavanj direktorjev teh opernih gledališč je bilo tudi razbrati dejstvo, da ti zavodi ne morejo obstajati brez izdatne državne subvencije (podpore).

Pobudo za sestanek tega prvega srečanja vodečih osebnosti evropskih Oper je dal predsednik Družbe italijanskih opernih gledališč, ki je hkrati tudi upravnik rimske Opere. Pri tem mu je šlo za dve stvari: prvič, preusmeritev v odnosu ostalih evropskih opernih hiš z onimi v Italiji, in drugič, naj bi, z ozirom na tako važen dogodek, opozorili na nujnost novih zakonskih osnutkov za italijanska operna gledališča, kajti tozadevni zakon iz leta 1936 ne zadošča več in je že zastarel.

Povabilu upravnika rimske Opere so se odzvali: direktor pariške Opere Emanuel Bondeville; direktor Dunajske državne opere dr. Egon Hilbert; direktor bruselske Opere Maurice Huismann in upravnik Opere Covent Garden v Londonu John Toole, medtem ko se je direktor nemške berlinske Opere, s katero bo v kratkem slavni dirigent Herbert von Karajan gostoval v Milanski Scali — opravičil.

V posameznih referatih (poročilih) so pomembni gostje-direktorji opernih gledališč izražali z različnih vidikov stališča k temi (predmetu): „Pomen opere v sodobni družbi“.

Tako je direktor pariške Opere Emanuel Bondeville opozoril na težave, ki nastajajo pri umetniških poklicih zaradi tehničnega razvoja filma in televizije. Maurice Huismann, direktor bruselske Opere, pa je jasno predložil navzočim važnost opere, ki s svojim slušnim značajem še posebno ustreza kulturnim zahtevam mladine. Prav tako je isti direktor opozoril tudi na izredno pomembno vlogo opernega baleta, ki, da lahko postane prava izrazna umetnost dvajse-

čala, tako da se je vročina — 28 stopinj — bolj občutila kot prejšnje dni.

Pred odhodom je sv. oče želel obiskati božjepotno cerkev Naše Gospe iz Bandare, ki je oddaljena 20 km iz Bombaya in leži na holmu nad preprostimi ribiškimi naseljem. Sem je že prejšnji dan popeljal peš nemški kardinal Döpfner skupino štiri tisoč romanjev, da pričakajo sv. očeta in skupno pozdravijo Mater božjo. Po izročilu so Marijin kip nekoč našli indijski ribiči v svojih mrežah in nato zanj zgradili preprosto cerkvico. Kip pa ni drag samo kristjanom, temveč tudi hindujcem in muslimanom.

Sv. oče je ob tej priliki poklonil svetišču dragocen rožni venec, romarjem pa spregovoril o potrebi miru med narodi. Izrazil je željo, da bi bile odstranjene vse ovire za trajni mir in da bi čim prej prišlo do dokončne sprave med državami.

Ob povratku je obiskal še nadškofijsko semenišče Pilj XII. v Goregaonu, nato pa se dal zapeljati na letališče Santa Cruz, kjer ga je že čakalo letalo družbe Alitalia. Ura je bila 11.10 po indijskem času. Še kratko slovo od oblasti, pozdrav zbrani množici „Ha! Jind!“ Zivela Indija, beseda zahvale kardinalu Graciasu: „Tu puščamo svoje srce“, in letalo se je dvignilo. Preko mest Karačija, Teherana, Ankare, Soluna in Brindisija je po osem in polurnem poletu varno prineslo sv. očeta nazaj v večno mesto. Ure so kazale štiri popoldne.

Kakor so šli v prvih časih krščanstva rimski kristjani nasproti sv. apostolu Pavlu, ko so zvedeli, da prihaja, vse do Treh Tavern, tako so tudi Rimljani 20. stoletja v deset tisočih pohiteli na letališče Fiumicino, da pozdravijo drugega Pavla, ki je šel v Indijo, da da novega zagona Kristusovi misijonski oporoki: „Pojdite po vsem svetu in učite vse narode!“

Tri ure je trajala pot od letališča do bazilike sv. Petra in ko se je sv. oče znova prikazal na oknu svojega stanovanja so zve-nele njegove besede kot besede preroka:

„Veselite se, kajti evangeliju so bila odprta nova pota! Našli smo milijone duš, ki so dobre, polne navdušenja, nedolžne v svojem mišljenju. Molite zanje, molite za svet! Če hočemo biti kristjani, potrebujemo srca, ki se bodo oblikovala po Kristusu. Srca in bodo ljubila vse ljudi, ker so vsi božji sinovi. Tako vi z nami in z našim blagoslovom!“

ttega stoletja. Upravnik Opere Covent Garden John Toole pa je v svojem referatu dejal, da dandanes opera ni samo stvar narodnega prestiža (ugleda), marveč tudi splošnega kulturnega razvoja.

Posebno zanimanje udeležencev je vzbudilo predavanje direktorja Dunajske državne opere dr. Hilberta. Na podlagi vsakdanjih izkušenj kot operni direktor, je razložil položaj opernega gledališča v novi družbi, ki mu je prineslo tudi nove socialne obveznosti. Tako je navedel primere, uvedbo zaključenih predstav po znižanih cenah za sindikate, mladino in različna druga udruženja. Važno je pri tem, kako spraviti — proračun, socialne zahteve in umetniške možnosti — v sklad. Računski zaključek pa ne sme biti samemu sebi namen, temveč se morajo finančna sredstva neposredno preoblikovati v umetniške vrednosti ali v izpolnitev važnih socialnih zahtev.

Kot posebno težavo za sodobno operno gledališče je direktor dr. Hilbert opozoril na majhno ustvarjalnost našega časa.

Izrecno je dr. Hilbert na tem sestanku opernih direktorjev svaril pred tako imenovanim premijskim-snobizmom. To bi pomenilo z drugo besedo, da dandanes operne hiše kar tekmujejo med seboj, katera bo prinesla prvo izvedbo modernega dela. Operni direktor pa mora imeti korajžje tudi tedaj uprizoriti neko sodobno stvaritev, čeprav mu ni bila dana čast prve izvedbe.

Dalje je operni direktor Dunajske državne opere svaril pred tako imenovanim „lovom za denarjem“ umetnikov, kolektivizacijo opernih gledališč, z običajnim razmnoževanjem določenih zunanjih oprem uprizoritev, z zmerom istimi režiserji in scenografi, od katerih je treba seveda zopet razlikovati samo pristna umetniška gostovanja.

Na koncu svojega predavanja je direktor dr. Hilbert postavil nujno zahtevo po skupnem delu posameznih evropskih opernih gledališč na zdravi podlagi, ki bi naj ne bilo vezano med seboj na nobene posebne pogodbe, kajti samo na ta način je možno biti porok za živo in pristno duhovno operno gledališče.

Kruh življenja in naš vsakdanji kruh

„Vsako jutro pride mimo moje hiše,“ je dejal nedavno p. van Straaten, znan pod navzdevkom „Špehater“, „občinski voz, ki pobere odpadke od prejšnjega dneva. V Kalkuti ne poznajo vozov za pobiranje odpadkov. Tam pobirajo občinski vozovi vsa jutro mrtvece, ki so obležali na pločnikih in cestah — žrtve bede in lakote.“

Kalkuta je ogledalo Indije. Milijoni ljudi prebivajo, živijo, spijo in umirajo na cestah. Ni dela, ni hrane, ni ničesar. Tri četrtine Indijcev — in jih je že nad 400 milijonov — so podhranjene. Četrtnina rojenih otrok umrje, preden spolni eno leto starosti. 40 odstotkov otrok umrje, preden so stari pet let. Samo polovica rojenih doseže 20 let. Povprečna starost je 26 let — polovica let Angleža ali Severnoamerikanca. „Če bi se miš prinas,“ je dejal neki severnoameriški gospodarstvenik, „hranila s količino, ki jo uživa bengalski kmet, bi gotovo poginila od lakote. Kmet pa mora živeti...“

Ni slučajno, da je Cerkev izbrala prav Indijo za sedež 38. mednarodnega evharističnega kongresa. Morda nikjer na svetu kot prav v Indiji ni tako tesne zveze med kruhom, „ki je prišel iz nebes,“ in vsakdanjim kruhom, ki ga potrebuje telo. Indijci potrebujejo obojega in le resnični kristjani so zmogni, da jim ga preskrbijo.

LJUBEZNI JE TREBA

Kaj nam pripoveduje evangelij v zvezi s presv. Evharistijo? Da je Jezus množice, preden jim je govoril o kruhu življenja, nasitil z vsakdanjim kruhom ter nekaj ribami. „Množica se mi smili,“ je dejal učencem. „Dajte jim jesti!“

„Množica se mi smili,“ to je postal tudi kriki Cerkev v dnevih zadnjega kongresa. Utemeljeno so zapisali indijski škofje v pastirskem pismu: „O da bi nas presveta Evharistija ob spominu na Jezusovo trpljenje na križu spomnila tudi na trpljenje naših bratov, naša ljubezen pa se naslonila na Kristusovo, ki je sprejel na svoja ramena križ zato, da bi se naša bolečina spremenila v veselje.“

„Gorje resnici, če je ne spremlja ljubezen,“ je dejal že veliki francoski modrec Pascal (izg. paskal). In Mauricij Zundel je vzkliznil: „Vse veselje je v vaših rokah kot bela hostija, da ga posvetite s svojo ljubeznijo.“

Sedaj razumemo, zakaj so za letošnji kongres izbrali geslo: „Hodite v ljubezni!“ Ni mogoče ljubiti Boga, nam zagotavlja učenc, ki ga je Gospod ljubil, sv. Janez Evangelist, če ne ljubiš bližnjega. Kajti tega vidiš, Boga pa ne. Vera, ki vidi v sv. hostiji Jezusa, ne vidi pa ga v svojem bližnjem, ni iskrena. Graditi veličastna svetišča Boga pod podobo kruha, ne misliti pa na gradnjo hiš, šol, bolnišnic za potrebne, pomeni ne razumeti Kristusovih besed, ko je dejal: „Kar koli ste storili najmanjšemu mojih bratov, ste meni storili.“

Duhovniki — žrtve nacizma

Kakor poroča „Glas koncila“ iz Zagreba, pripravlja Benedikta Kempner, žena glavne tožilca pri nürnberškem procesu, spominsko knjigo za vse tiste duhovnike, ki so padli kot žrtve nacizma.

Računajo, da je od 4 do 5 tisoč katoliških duhovnikov izgubilo življenje, ker so jih nacisti ali postrelili ali pa umorili po koncentracijskih taboriščih. Pisateljica zbira potreben material za spominsko knjigo po raznih evropskih arhivih.

PISATELJ ROLLETT — UMRL

Popolnoma nepričakovano je v ponedeljek, 7. decembra umrl v 76. letu starosti znani časnikar, gledališki kritik in pisatelj, dvorni svetnik prof. dr. Erwin Rollett.

Njegova najpomembnejša dela so: življenjepis o Grillparzerju in Karlu Krausu, kakor tudi različna literarno-zgodovinska dela. Profesor dr. Erwin Rollett je bil nosilec nagrade mesta Dunaja za časnikarstvo in dolgoletni predsednik avstrijske pisateljske zveze, katere član je bil.

NAJDIŠČA OB BLATNEM JEZERU

Okolica Balatona, kraja med Blatnim jezerom in gozdnatimi pobočji Bakonyja, postaja zadnje čase nekakšno središče raziskav madžarskih arheologov. Po nekaterih podatkih so odkrili doslej na tem področju 210 najdišč iz prazgodovinske dobe, 90 iz rimskih časov in 45 iz srednjega veka. Med temi zadnjimi so ostanki naselij, ki so bila uničena večinoma med turškimi vpadi v te kraje.

LAKOTA V SVETU

Ljubezen ne sme biti le v besedah; če se ne uveljavlja v dejanjih, ni ljubezen. Zato so na kongresu posvetili kar tri dneve študiju lakote v svetu. Udeležili se ga je tudi odlični Indijec, ki je glavni direktor mednarodne organizacije za prehrano in poljedelstvo FAO (Food and Agriculture Organization) izg. fud end egrikalče orgenizejšen. Piše se dr. Binay Ranjan Sen.

Med drugim je svoje poslušalce opozoril, da je najmanj polovica svetovnega prebivalstva slabo hranjena. Če tudi v bodoče kriki bednih ne bo imel uspeha, potem je upor teh bednikov neizogiben. Ni pravega razmerja med porastom narodov in njihov poljedelsko proizvodnjo. Ze pred letom 1980 bo prišlo do take draginje, da se ne bo dala več uspešno poblijati. Vsako leto se namreč število prebivalstva poveča na svetu za 63 milijonov ljudi; z druge strani pa vsaj od leta 1959 prehrabena proizvodnja stoji ali celo nazaduje, kot je to primer v Afriki, Južni Ameriki ter deželah Daljnega vzhoda.

Papeški legat na kongresu kardinal Aga-

garian je s svoje strani odločno podprl besede dr. Sena in dejal: „Ni nobene zapovedi v krščanstvu, ki bi bila bolj jasna kot Kristusove besede, da je treba dati lačnim jesti in žejnim piti ter obleči tiste, ki so brez obleke.“

HODITI V BOŽJI LJUBEZNI

Čeprav izreče duhovnik vsak dan na koncu sv. maše besede, da je maša minila, dejansko ni minila za kristjana toliko časa, dokler živi le en sam lačen človek na svetu. Vsi kristjani so danes postavljeni na preizkušnjo. Svet ne bo veroval v Jezusovo navzočnost v presveti Evharistiji, dokler ta vera ne bo odjeknila v različitju ljubezni do bližnjega.

Pravi in resnični častilci Kruha življenja ne bodo smeli nikdar pozabiti svojih bratov, ki živijo zaradi pomanjkanja vsakdanjega kruha manj let na zemlji kot oni. „Živeti ljubeč se medsebojno,“ je dejal bombayski nadškof Gracías, „je edini pravi način misijonske delavnosti krščanstva.“ Ne stremeti za politično in kulturno nadvlado, temveč dati ljudem vseživljajočo ljubezen Kristusovo, to mora biti cilj vseh, ki so doumeli, da bo svet obstal le, če bomo vsi hodili v božji ljubezni. — ej

Otvoritev kulturnega doma v Trstu

V soboto zvečer, dne 5. decembra, je bil slovesno odprt slovenski Kulturni dom v Trstu. Vlado je zastopal deželni komisar dr. Libero Mazza, deželo predsednik sveta dr. Doro De Rinaldini, pokrajino dr. Delise, tržaško občino pa župan dr. Franzil. Slavnostna govora sta imela predsednik začasnega upravnega odbora dr. Frane Tončič in dr. Libero Mazza. Sledil je vokalno-orkestralni program izvirnih del slovenskih tržaških avtorjev.

Dr. Tončič je dejal, da je Kulturni dom namenjen celokupni slovenski manjšini. Poudaril je, da s tem prispevkom ni poravnana niti samo materialna škoda, ki smo jo utrpeli pod prejšnjim režimom, vendar pa „cenimo to gesto italijanske demokratične republike, ker vidimo v tem njeno voljo, da bi se popravile krivice, ki smo jih utrpeli.“ Rekel je tudi, da v tem domu ne bo smelo biti mesta za podžiganje strankarskih in narodnostnih sporov, ampak bo moral biti „torišče za naše plemenito kulturno tekmovanje, iz katerega bomo posredovali našim italijanskim soseščanom in po njih italijanskemu kulturnemu okolju tudi naše kulturne ustvaritve, v njem bomo bolj spoznavali dosege italijanske kulture.“

V drugem delu svojega govora je dr. Tončič pojasnil pogajanja za ustanovitev skupnega odbora za upravo slovenskih kulturnih domov, ki so še v teku in niso zaključena. Naštel je organizacije, ki so pristale na ustanovitev začasnega odbora za „upravo tega kulturnega doma“ ter nadaljeval: „Slovenska prosveta“, ki se je tudi udeleževala gornjih pogajanj, je izjavila, da se sicer veseli nad otvoritvijo tega „Doma“, da pa se ne želi uradno udeležiti njegove slovesne otvoritve, dokler se gornja pogajanja, ki niso bila prekinjena, ne zaključijo ugodno.“

Deželni komisar dr. Mazza je imel po vsebini in tonu precej oster govor, v katerem je med drugim zagotovil, da ima vlada namen še dalje jamčiti vsak svoboden izraz misli in kulture v okviru demokratične enakopravnosti vseh italijanskih državljanov, čeprav različnega jezika, zavračajoč vsakršno diskriminacijo med pripadniki celotne skupnosti.

Otroka naredimo bogatejšega!

Že 13. leto izhaja v Celovcu mesečnik za Slovence na tujem „Naša luč“. V svoji decemberski številki je objavil list naslednji zanimivi članek.

Lani na Vernih duš dan je šolski odbor katoliških srednjih šol v Clevelandu v Severni Ameriki izbral izmed 26.000 srednješolcev 400 najboljših dijakov in jih podvrjel posebnemu izpitu, ki naj bi odkril 80 izrednih talentov. Za te izredne talente so šolske oblasti pripravile posebne tečaje, ki jih bodo vodili clevelandski znanstveniki, zaposleni po privatnih industrijah, kot prostovoljni doprinosi, da pomagajo učiteljem izpolniti nadarjene dijake in tako ameriški državi izšolati vodilnih znanstvenikov.

V ta krog 80 posebno nadarjenih se je uvrstila tudi naša rojakinja gdč. Anita Petelin, učenka Slovenske šole pri Sv. Vidu v Clevelandu, kar mora biti nam Slovencem v poseben ponos.

Še isti večer je bil poseben sestanek, kjer so bili zbrani znanstveniki, šolski odbor,

„Katoliški glas“ je že večkrat, včasih tudi kritično, pisal o treh kulturnih domovih, ki bi morali služiti vsej slovenski manjšini na Tržaškem ter postati last vseh svetovno-nazornih slovenskih skupin, in to tem bolj, ker so bili dani v odškodnino za nekdanji „Narodni dom“, ki je bil sad žuljev in prispevkov vseh zavednih Slovencev, med katerimi je bilo zelo malo marksistov. Poudarek je na skupni lastnini, ne samo na uporabi ali upravi.

Danes čuti „Katoliški glas“ dolžnost dati slovenski javnosti še nekaj pojasnil.

Želeli bi, da bi se novi dom imenoval „Narodni dom“ kakor prejšnji in da bi služil vsem tistim slovenskim kulturnim ter narodnim izročilom, ki so globoko zasidrana v naši preteklosti in ki dajejo pravo ter dostojno mesto tudi krščanskim vrednotam.

Želeli bi, da bi bili kulturni domovi dejansko skupna last vse manjšine in ne samo njenih ideološko marksistično usmerjenih pripadnikov, saj so bili vrjeni, odnosno dani vsej manjšini. Samo skupni upravni odbor brez dogovora o lastnini ne more odgovarjati tej zahtevi.

Osrednji kulturni dom („Narodni dom“) naj bi prvenstveno služil gledališkim predstavam, katerim je predvsem namenjen, ostala dva pa naj bi v uporabnem stanju dobile v last druge organizacije.

V teh željah je tudi delni odgovor na vprašanje, zakaj se predstavniki Slovenske prosvete, SKS in nekaterih drugih organizacij niso mogli uradno udeležiti otvoritve Doma v ulici Petronio.

Glavna krivda, da glede kulturnih domov ni prišlo do soglasja, je na rimski vladi, ki je dala domove samo eni skupini in je dolžna svojo napako popraviti. V tem oziru je prav uradna Italija izvršila grobo diskriminacijo v škodo nelevičarskih Slovencev, da si je prav dr. Mazza v svojem govoru hotel zatrdjevati, da ima vlada namen zavračati vsako diskriminacijo.

Nadaljnja krivda pa zadene seveda tudi tiste, ki so lastnino dobili, pa do zdaj niso hoteli odstopiti odgovarjajočega deleža ostalim kulturno-prosvetnim organizacijam.

učitelji, starši in dijaki. Tu je direktor teh tečajev dober del svojega govora porabil za to, da je klical posamezne dijake in dijakinje iz te odbrane skupine in jim vprico občinstva zastavljal vprašanja, kot na primer, zakaj mislijo, da so bili izbrani, in kaj si od teh tečajev obetajo.

Ze pri drugi dijakinji je direktor naletel na italijansko rodbinsko ime. Vprašal jo je, ako zna govoriti italijansko. Ko je rekla, da ne, je hotel vedeti, katero v Ameriki rojeno generacijo dekle predstavlja. Odgovorila mu je, da drugo, da njeni starši še govorijo italijansko in da ona vsak dan sliši doma italijansko, ko oče in mati govorita s staro mamo.

Govornik se je oddaljil od svojih namernih vprašanj ter držal zbranemu občinstvu dolg govor o tem, kako dragoceno

priliko je dekle zamudilo, ker se ni naučilo doma v krogu svoje družine jezika svojih staršev. S pametno odločitvijo njenih staršev in nje same bi lahko danes brez vsake muke obvladala poleg angleščine še en jezik!

Enako pridigo je napravil fantu nemškega porekla, podkovanemu v vseh panogah znanosti razen v jeziku svojih staršev! Povedal jim je iz svoje lastne izkušnje, da človek, čim bolj se pogloblja v svoje študije, tem bolj občuti, kakšno priliko za učenje tujih jezikov je zamudil v mladosti! (Gdč. Petelinove govornik ni poklical. Škoda, da se to ni zgodilo, ker bi ga s svojim znanjem jezikov prav gotovo spravila v zadrego! Poleg angleščine zna lepo slovensko in še druge jezike).

Ta dogodek je pokazal, da so mnogi teh staršev in tudi mladih dijakov grešili v tem, da so svoj jezik, ki so ga prejeli od svojih prednikov, podcenjevali. Staršem prve ali druge generacije na tujem se ni zdelo vredno, da bi svoj domači jezik staršev posredovali svojim otrokom. Zato je mladim v mnogih primerih pomenil le simbol manjvrednosti. Starši so mislili napraviti svoji novi domovini uslugo, pa so ji le odrekli zmogljivejših sinov, ki bi ji v današnjih časih bili v veliko pomoč.

Prepozno je za te dijake, da bi jim pošuših donela dva jezika enake vrednosti. Prepozno pa ni za vse one, ki še znajo govoriti svoj materin jezik — le, da se morda premalo zavedajo, kako njegova vrednost iz dneva v dan postaja večja.

Budimo v naši mladini ponos do jezika svojih staršev! Govorimo z otroki le slovensko! Prijavljajmo otroke k pouku slovenske. Tako bodo otroci postali bogatejši in sposobnejši za življenje. Organizirajmo slovenske šolske tečaje! Otrokom naših družin moramo ohraniti in posredovati zaklad slovenskega jezika in jih napraviti bogatejše za življenje!

Valentin Oman razstavlja v Lausannu

V Lausannu, v Švici so otvorili te dni razstavo pod naslovom „Mlado slikarstvo za mlade zbiratelje“. Po zaslugi celovške Galerije 61 je bil na razstavo kot edin Avstrijec povabljen naš rojak Valentin Oman.

Na razstavi sodeluje štirinajst dežel s 30 umetniki. Skupaj so razstavili 85 slikarskih del, in sicer so razstavljeni gvaši in grafika (risanke). Naš Oman je zastopan s tremi gvaši. Razstavo nameravajo pokazati tudi na Danskem in v Nemčiji.

PERSPEKTIVE REVIE SVETLA POT

Do konca leta bo verjetno izšla še zadnja, dvojna številka prvega letnika revije Svetla pot, ki jo je začel lani izdajati Klub mladih literatov Pomurja. Za to številko se je krog sodelavcev razširil na vso Slovenijo. Okoli revije se zbira mlajši krog piscev, ki so se uveljavili v Mladih potih. Talko ima Svetla pot vso možnost, da postane ob pomoči in razumevanju Pomurske založbe, ki jo je novi krog sodelavcev prosil za zatočišče, revija z določenim regionalnim obsegom ob sodelovanju predvsem mlajših piscev s štajerskega območja. V taki podobi bi lahko konkretno in jasno obravnavala kulturne probleme v mariborskem okraju.

DOSLEJ ŽE 77 MILIJARD LJUDI

Ameriški demografi (strokovnjaki za statistično proučevanje gibanja prebivalstva) so ugotovili, da se je doslej na svetu od tedaj, ko se je pred okoli 600.000 leti pojavil prvi človek, pa do danes rodilo oziroma živelo nad 77 milijard ljudi.

NOV ODDAJNIK RADIA TRST A PRI ČEDADU

Poslušalce slovenskih radijskih oddaj iz doline Nadiže, njenih pritokov in sosednih področij opozarjamo, da je 5. decembra t. l. začel delovati nov, njim namenjen ultrakratkovalovni oddajnik na Prešenskem hribu (M. Purgessimo) pri Čedadu, ki prenaša sporede slovenske radijske postaje „Trst A“.

Vsi prebivalci omenjenih področij, ki imajo aparate usposobljene za sprejemanje s frekvenčno modulacijo, bodo odslej lahko odlično slišali tržaško slovensko radijsko postajo. Novi oddajnik prenaša sporede na frekvenci 96,1 megaherca in aparat je treba naravnati na to številko odgovarjajoče skale.

Novi oddajnik predstavlja važen korak v izpolnitvi radijske mreže oddaj namenjenih slovenski manjšini v Italiji.

Naše prireditve

VABILO

„Slovensko prosvetno društvo Rož“ v St. Jakobu v Rožu,
vabi na veseloigro
„PRICARANI ZENIN“,
ki bo, 26. decembra, na Štefanovo, ob 2. uri
popoldne in ob 7. uri zvečer
pri Antoniču na Reki.

KATOLIŠKA PODEŽELSKA MLADINA DOBRLA VES

vas vse lepo vabi na igro

„POZIGALEC“

ki bo na praznik sv. Treh kraljev,
dne 6. januarja 1965, ob 2. uri popoldne
v farni dvorani v Dobrli vesi

KATOLIŠKA PODEŽELSKA MLADINA DOBRLA VES

vas vse lepo vabi na igro

„POZIGALEC“

ki bo v nedeljo, dne 10. januarja 1965,
ob 2. uri popoldne
pri Pušniku v Grabalji vesi

„Slovensko prosvetno društvo Danica“ v
St. Vidu v Podjuni priredi v nedeljo, 27. 12.,
ob pol trih popoldne pri Voglu v St. Pri-
možu Finžgarjevo igro v treh dejanjih:

VERIGA

K občini udeležbi vabijo igralci.

OTOZ

(Pogreb Vanževove mame)

Pred kratkim smo spremlili k zadnjemu
počitku na šentiljsko pokopališče 80-letno
Vanževovo mater na Otožu. Prejšnji dan je
bila še dobre volje in kar pridno kuhala.
Ko pa je legla v posteljo se je nenadoma
počutila slabo in proti jutru drugega dne je
rekla sinu - nasledniku: „Boš videl, jaz bom
pa umrla.“ In res se je zgodilo še isto
jutro.

Rajna Vanževova mati je bila srečna, ker
so njen sin - naslednik in vsi otroci z njo
lepo ravnali in so videli v njej zares pravo
mater. Posebno je bila srečna, ker je mlada
sinova žena imela sočutje in usmiljenje z
njo. Stare mame si to najbolj želijo, pa kaj,
ko to ni zmerom dosegljivo.

Pogrebne svečanosti je opravil č. g. žup-
nik Petričič, ki je imel ob tej priložnosti
tudi lep nagrobni govor, v katerem je ori-
sal pokojno Vanževovo mater kot vzorno,
zavedno slovensko in krščansko mater.

Spavaj sladko in v miru v ljubljeno doma-
či zemlji, kjer počiva že tvoj ljubljeno mož.

Zalujočim ostalim sorodnikom pa izreka-
mo ob izgubi ljubljene mame naše iskren-
no sožalje.

SELE

(Telesni in razumski šport)

Ko doline megla krije, pri nas ljubo sonce
sije — smo se zadnje tedne veselili. Tanka
snežna plast je dajala pokrajini zimsko lice.
Mladi smučarji so si sicer želeli več snega,
ker ga pa ni bilo, so gojili nogometni šport.
Na travniku pred šolo je bilo dan za dnem
vse živo in glasen vihk in krič. Na drugi stra-
ni rova pa je led na zamrzli mlaki nudil pri-
lično za drsanje.

Vse prav! Samo naj otroci tudi radi vza-
mejo v roklo knjižice in urijo svoj um! In res
imamo med šolsko mladino tudi take, ki
redno rešujejo uganke v listih „Mladi rod“,
„Otroci božji“ in celo „Vera in dom“.

ZIHPOLJE

(Pogreb)

Na Marijin praznik, 8. decembra, smo
spremlili ob velikih udeležbi na naše pokop-
ališče očeta Matijo Štravsca. Ravno na ta
dan bi izpolnili 79 let. Cele štiri mesece so
bili priklenjeni na posteljo in so veliko trpe-
li, a vdani v voljo božjo.

Vsak prvi petek v mesecu so sprejeli Je-
zusa pri sv. obhajilu, kakor so tudi prej
vsak prvi petek in prvo soboto v mesecu
in vsako nedeljo sprejemali sv. obhajilo.

Bili so mož molitve in dela. Bili so tudi
v tretjem redu svetega Frančiška in pri „Zi-
vem rožnem vencu“. Le kdo jih bo nadome-
stoval?

Domači č. g. župnik Dušan Česen so imeli
v cerkvi lep govor. Na grobu pa so imeli
mil. g. kanonik Aleš Zechner v srcu sega-
joč govor in so se istočasno zahvalili očetu
za vzorno versko življenje in za vzgled, ki
ga je pokojni dajal vsem faranom.

Naj počivajo v miru božjem. Zaostalim
sorodnikom pa izrekamo naše iskreno so-
žalje.

Pri nas na Koroškem

ZAGORJE

(† Žnidarjevemu očetu Jožefu Fillerju
v spomin)

Mračno in megleno jutro je bilo v so-
boto, dne 12. decembra, ko smo se zbirali
ob Žnidarjevem domu, da pospremimo oče-
ta in gospodarja te prijazne hiše, kjer je
gospodaril in skrbel z vso ljubeznijo od le-
ta 1900. Jožef Filler se je leta 1901 poročil
s Frančiško Orlič, po domače Podrtnikovo
hčerko z radiških Rut. Prva svetovna voj-
na ga je odtrgala za 4 leta od doma in
družine. V viharjih letih po prvi svetovni
vojni je morala družina zavoljo svoje za-
vednosti marsikatero knjivico in grenkobo
preboleti. Naslednja leta do 1940 so bila
cvetoča in tudi polna tihe družinske sre-
če. Oče in sin sta, ko so bila glavna dela
na majhni kmetiji končana, šla drvarit po
okolici. Hčerke pa so doma skrbale, da je
Žnidarjev dom slovel daleč naokoli po
vzornem redu, snažnosti in gostoljubnosti.
Zlasti na god sv. Ane, ko je v Zagorjah cer-

sketalo drevje v vsej zimski krasoti. Iz cer-
kvice so se oglasili starodavni zvonovi, ki
so po naključju prestali dve vojni in niso
rajnega vabili nikoli zastoj.

Po sv. daritvi, ki so jo spremljali domači
pevci z domačo pesmijo, je ob krsti zapel
občuteno s krasnim glasom mlad č. g. žup-
nik z Lipe, Pepi Adamič. Za glavnim oltar-
jem so ga sosedje položili v grob žene Fran-
čiške. Č. g. Cvetko je spregovoril besede
zahvale in slovesa od vernega moža, ki je
30 let opravljal službo cerkvenega ključar-
ja, ne samo častno, ampak tudi zvesto in
vestno, zlasti še, ko so obnavljali pred leti
Zagorsko cerkvico za slovesnost primicije,
č. g. Adamiča, domačina iz Zagorja. Obisk
cerkve rajnemu ni bila sama lepa navada,
ampak živa potreba po Bogu v težke preiz-
kušene dolge življenju. Domači č. g.
župnik Ludovik Majritsch pa se je v ganlj-
vih besedah še pod vtisom smrti lastne ma-
tere zahvalil za 30-letno zvestobo in živi
zgled vernega življenja. Še enkrat so na

VABIMO VAS NA ŽE TRADICIONALNI

III. ples slovenskih akademikov

ki bo v nedeljo, dne 3. januarja 1965 v kletni in zrcalni dvorani Glasbenega
doma (Konzerthaus) v Celovcu.

Zabavata dve izvrstni godbi: „Veseli študentje in „Konzerthaus-Trio“

Na sporedu: poloneza, plesne igre, kabaretni vložki in drugo.

Vstopnice in rezervacijo miz pod številko 04222 - 4358.

Akademski ples bo spet v znanem prijetnem vzdušju.

Pridite, pristrčno vabljeni!

Za pripravljalni odbor:

Karel Smolle

dr. Reginald Vospersnik

kveno žegnanje, se je zbralo pri Žnidarje-
vih tudi čez 20 gostov. Postreženi so bili
tudi duhovniki, ki so prihajali z verniki k
sv. Ani v Zagorje. Več let so prihajali pevci
z Radiš na žegnanje, ko še zagorska cerkev
ni imela svojega pevskega zbora in jih je
Žnidarjeva družina pogostila. Prišla pa so
leta, kot je pred 100 leti pel neki Hrebel-
nik iz Podgrada:

„Vse te ušnejše liete moje so rajžale
po Drave, niso druga zapustile k noj reve
in težave; in dalje pravi ista ljudska pe-
sem: „Smo rajžovci, smo bandrovci, nekoč
da bomo erbovci nebeškega kraljestva.“

Tako se začena tudi za to družino tež-
ka pot književ in težav. Leta 1940 gre iz
družine najmlajša hčerka Kati v Grabstajn,
malo pozneje sin Jožej v vojsko. Mater
začne tretji žalost in bolezen in leta 1944
umrje. Leta 1945 umrje v ruskem ujetni-

Cenjene bralce opozarjamo, da bo pri-
hodnja številka časopisa „Naš tednik—
Kronika“ zaradi božičnih praznikov,
izšla šele 7. januarja 1965.

štvu sin Jožej, ki bi moral biti gospodar
hiše. Ostala sta z nastarejšo hčerko Micijo
sama, ki je že leta poleg bolehnosti morala
prestatiti štiri težke operacije.

Tako je moral ubogi starček trdo delati,
da sta se preživljala. Saj je oče dobival za
izgubljenim sinom le 150 šilingov rente.

Rajni oče je moral občutiti še z 89 leti
starosti, kako pomanjkljiva je naša socialna
zakonodaja, da ne pozna nujnih potreb ozi-
roma bi se moralo rešiti po srcu in pravič-
nosti.

Tako smo z vsem sočustvovanjem in spo-
štovanjem stali ob krsti tega pridnega in
vernega moža pred domačo hišo.

Domači č. g. župnik je podelil prvi bla-
goslov za rajne pred domačo hišo. Zagorski
pevci so pa zapeli občuteno slovo „Vse pod
soncem hitro mine... utone v morje Več-
nosti.“ Sprevedel pogrebcev se je med mo-
litvijo podal v strmi breg k domači cerkvi
Sv. Ane, ob starem gradu, pot, ki jo je pre-
hodil tolikokrat pokojni v svojem dolgem
življenju. Saj nikoli ni izpustil sv. maše,
kadar je bila tukaj sv. daritev. Ko smo pri-
šli na višino, se je nad grajskim poljem le-

grobu zapeli: „Jaz sem vstajenje in življe-
nje.“

Tudi mi se moramo zahvaliti rajnemu Žni-
darjevemu očetu za zvestobo. Nad 60 let
so prihajale Mohorjeve knjižice: nekoč „Mir“,
pozneje „Koroški Slovenci“ in sedaj vsa leta
„Nedelja“, „Naš tednik“ v njegovo hišo do
zadnjega. Tudi drugače je bil dober do vseh,
ki so ga prosili pomoči.

Gospod Bog povračuj mu vse dobrote in
vso ljubezen, ki jo je delil.

Tudi Mohorjeva družba in uredništvo naš-
ih listov izrekajo hčerka iskreno sožalje!

Otroci dragi, vidite...

pogledat veliko božično razstavo v

VELETRGOVINI THOMASSER
Villach-Beljak, Widmannsgasse 33

Vesele božične praznike in srečno
novo leto voščim vsem čitateljem
„Našega tednika — Kronika“ in vsem
rojakom širom po svetu.

Bremee Alojzij

rojak iz Francije.

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

RADIO CELOVEC

PONEDELJEK, 28. 12. 1964: 14.15—14.55 Poroči-
la, objave, vreme. Pregled sporeda slovenskih oddaj
za ta teden. — Žena in dom. — 18.00—18.15 Športni
obzornik (Mirko Bogataj). TOREK, 29. 12.: 14.15—
14.55 Poročila, objave, vreme. — Iz ljudstva za ljud-
stvo. (Franc Boltežar — Vivodov oče z Lobnika pri-
poveduje). SREDA, 30. 12.: 14.15—14.55 Poročila,
objave, vreme. — Kar želite, zaigramo. ČETRTEK,
31. 12.: 14.15—14.55 Poročila, objave, vreme. — Od
starega do novega leta. (Narodopisna oddaja). Se-
stavil: dr. Metod Turnšek. PETEK, 1. 1. 1965: Du-
hovni nagovor (Č. g. Avgustin Čebul). — S pesmijo
in glasbo pozdravljamo in voščimo. SOBOTA, 2. 1.:
9.00—10.00 Od pesmi do pesmi, od srca do srca. NE-
DELJA, 3. 1.: 07.30—8.00 Duhovni nagovor (Č. g.
Čebul). — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo.
PONEDELJEK, 4. 1.: 14.15—14.55 Poročila, ob-
jave, vreme. — Za našo vas. — 10 minut za športni-
ke. — 18.00—18.15 Dober večer, otroci! TOREK, 5.
1.: 14.15—14.55 Poročila, objave, vreme. — Ljudski
koledar (dr. Metod Turnšek). SREDA, 6. 1.: 07.30—
8.00 Duhovni nagovor (Č. g. Avgustin Čebul). —
Kar želite, zaigramo. ČETRTEK, 7. 1.: 14.15—14.55
Poročila, objave, vreme. — Odrsko ogledalo (Erik
Prunč). PETEK, 8. 1.: 14.15—14.55 Poročila, objave,
vreme. — Od petka do petka po naših krajih in pri
naših ljudeh. — Domače pesmi in viže. — Mala
davnica abeceda (A. Gallhuber).

GLEDALIŠČE V CELOVCU

PETEK, 25. decembra, na sveti dan, ob 15. uri:
„Rumpelstilzchen“, ob 19.30: Brave Diebe (Pridni
tatovi), premiera; 9. predstava za D-abonmá in za
GWG-četrtek; 6. predstava za podeželski četrtkov
abonmá. — SOBOTA, na Štefanovo, 26. decembra,
ob 15. uri: Rumpelstilzchen in ob 19.30: Die gold'ne
Meisterin (poslednjič). — NEDELJA, 27. decembra,
ob 15. uri: Der Freischütz (Čarostrelec), opera Kar-
la Marie von Webra; 6. predstava za GWK-nedelja
in 5. predstava za podeželski nedeljski abonmá. —
TOREK, 29. decembra, ob 15. uri: Rumpelstilzchen.
— SREDA, 30. decembra, ob 19.30: Brave Diebe
(Pridni tatovi), komedija — Jack Popplewelli; 8.
predstava za M-abonmá, 8. predstava za GWK-sre-
da, 5. predstava za podeželski sredin abonmá. —
ČETRTEK, SILVESTROVO, 31. decembra, ob
18.30: Die Fledermaus (Netopir), opereta Johanna
Straussa; 10. predstava za D-abonmá, 10. predstava
za GWG-četrtek, 7. predstava za GWK-četrtek in
prav tako na Silvestrovo, ob 22.30: Brave Diebe
(Pridni tatovi). — PETEK, 1. januarja 1965, ob 19.30
Brave Diebe (Pridni tatovi), 8. predstava za F-abon-
má, 8. predstava za GWG-petek in 5. predstava za
petkov podeželski abonmá. — SOBOTA, 2. januar-
ja, ob 15. uri: Rumpelstilzchen (poslednjič) in ob
19.30: Die Fledermaus (Netopir), opereta Johanna
Straussa. — NEDELJA, 3. januarja, ob 15. uri: Bra-
ve Diebe (Pridni tatovi).

Vesel Božič in uspešno novo leto 1965

želi vsem odjemalcem in

pago - prijateljem

Jakob PAGITZ

KLAGENFURT-CELOVEC, Waagplatz 7
telefon 59-73

Blagoslovljene božične praznike ter srečno in uspešno novo leto
želi vsem odjemalcem in poslovnim prijateljem naša domača

TRGOVINA

Textil Janesch

= DAS HAUS DER GUTEN QUALITÄT =
KLAGENFURT VÖLKERMARKTERPLATZ 1
TELEFON 71441

DVA Božiča v ZAPORU

Božične spomine obuja Alojzij Vauti, selski župnik

Božič je družinski praznik. Posebno sveti večer želi vsakdo preživljati v domačem krogu ob jasticah in božičnem drevescu. Kdor mora na božični večer vršiti službo izven doma ali je drugače zadržan, je to zanj velika žrtev.

Dvakrat sem tudi jaz moral Božič obhajati ločen od svoje farne družine za zamreženimi okni zapora. Tekom dvajsetih let so se tisti težki časi nacistične strahovlade od sedanjosti že močno oddaljili, da se nam zde le še kot težke sanje. Vendar se mi posebno zdaj v božičnih dnevih bolj živo vzbujajo spomini nanje.

Enajst mesecev sem leta 1943 že čakal v preiskovalnem zaporu v Celovcu, kaj bodo ukrenili z menoj. Gestapo je poizvedovala in iskala dejstev, na podlagi katerih bi me obtožila kot nevarnega nasprotnika tretjega rajha. Dnevi v zaporu so potekali in sčasoma se človek vsemu privadi. V veliki svetli celici št. 43 nas je bilo včasih do 14 jetnikov, med njimi nekaj mesecev duhovni tovariši g. Drobivnik in par mojih faranov. Hrana je bila primeroma še zadovoljiva in nismo hudo gladovali. Pazniki so z nami ravnali sicer službeno strogo, a korektno. Pletli smo iz celofana kite, iz katerih je neka firma izdelovala potem ročne torbice. Se bolj se je moj položaj izboljšal, ko sem od septembra dalje hodil na delo v knjigovodnico, katere šef je bil blagi, zdaj že pokojni nadpaznik Anton Fritz, doma iz št. Jakoba ob cesti. Knjigovodstvo me je že od nekdanj zanimalo, zato sem se z veseljem lotil dela kot vajenec ob strani tovarišev, ki so delo že bolj znali. Poleg vezave knjig sem iz močnega črnega papirja izdeloval zastore za zatemnitev in sem v tem postal pravi strokovnjak. Ob nedeljah sem se od septembra dalje tudi smel udeleževati božje službe, kar mi prej ni bilo dovoljeno. Število tovarišev v celici se je večkrat spreminjalo, odhajali so in prihajali novi. Tu in tam je bil kateri bolj nevšečen, splošno pa smo se dobro razumeli, saj nas je družila ista usoda. Dalo se je torej živeti, tlačila nas je vsakega največ le skrb, kaj prinese negotova bodočnost.

Tako se je približal božični praznik. Hišna kapela si je nadela božični okras. Pri tem delu smo oskrbniku kapele pazniku Fritzju pomagali tudi trije iz naše celice. Nekaj smrekovih vejic smo vzeli s seboj v celico. „Polnočnico“ smo imeli že ob šestih zvečer. Namesto kapucinskega patra je tokrat prišel maševati višji cerkveni dostojanstvenik, takratni škofijski kancler, sedanji generalni vikar dr. Jožef Kadar. Po evangeliju nam je spregovoril mehko in toplo o rojstvu Odrešenikovem, ki dokazuje božjo ljubezen

do nas. Poudarjal je večkrat: „Bog je ljubezen“. S temi besedami je pridiga tudi izzvenela. Sedel sem v prvi klopi, pazljivo poslušal, da, vsrkaval sem božjo besedo v srce, da se je napolnilo s tolažbo in vdanostjo v božjo voljo.

Zvečer smo v celici priredili svojevrstno božičnico. Smrekove vejice smo zvezali v mali sveženj in ga postavili na mizo kot nekako božično drevesce. Nekaj svetle drobnarije ga je krasilo. Eden tovarišev je po skrivnih potih od svojcev prejel zavojček keksov in je pred vsakega položil en keks kot božično darilo. Zapeli smo pesem „Svetla noč, blažena noč.“ Objelo nas je pravo božično razpoloženje. Vstal sem in kot duhovnik v nagovoru bodril tovariše k zupanju v božjo previdnost, ki skrbi za nas in prav vodi naša življenjska pota. Sestavili smo spominsko listino na ta božični večer in jo vsi podpisali. Čez več let mi jo je tovarnar pohištva, takratni naš sojetnik, ki jo je skrbno hranil, ob najnem svidenju še pokazal in sem jo z velikim zanimanjem pregledal in prebral.

Tisti sveti večer na svoji slamnjači nisem hitro zaspal od vtisov božičnega praznovanja, posebno pa od veselega pričakovanja: Jutri bom spet rekel: Introibo ad altare Dei — stopil bom k božjemu oltarju. Juri, na božični praznik bom po dolgih mesecih zopet maševal. Kako je prišlo do tega?

Par dni pred Božičem je bil dan obiskov, ko so nas smeli obiskati sorodniki in znanci. Mogli so z nami govoriti, seveda le v pričo sodnika ali kakega drugega sodnijskega uslužbenca. Ob koncu obiska mi šine v glavo izredna misel. Obrnem se k preiskovalnemu sodniku, takrat predsedniku deželne sodnije dr. Schwarzböcku.

„Nekaj posebnega bi vas rad prosil, g. prezident!“

„Kaj pa želite?“

„Že 11 mesecev sem tukaj. Prosim, ali bi bilo mogoče, da bi na sveti dan smel maševati? Lepo prosim, dovolite mi!“

Že pri zaslišanju pred meseci sem dobil vtis, da je pravičen in nepristranski, celo naklonjen. Zato sem se drznil izreči tako prošnjo. Nisem se varal. Po kratkem premisleku mi reče:

„Zahtevajte od paznika papir in svinčnik. Napišite kratko to prošnjo. Rešil jo bom ugodno!“

Res sem paznika Haslingerja prosil za svinčnik in papir.

„Čemu to potrebujete?“

„Ja prošnjo, da se mi dovoli maševanje.“

„Izključeno! Takega slučaja še ni bilo, da bi arestant maševal! Ne bo nič!“

Pa nisem odnehal, napisal sem prošnjo

in jo Haslingerju oddal. Že čez pol ure mi prinese pismo rešitev. Dovoljeno mi je maševati vsak praznik in nedeljo, a pri moji maši smejo biti le tovariši iz moje celice.

Kak svetel žarek v moje enolično bivanje v zaporu! Vsaj za dobre pol ure se ne bom čutil za zapornika, marveč za duhovnika Gospodovega pri sveti daritvi!

Na božični praznik sem torej po dolgem presledku 11 mesecev zopet maševal. Kaj sem pri tem notranje občutil, se pač ne da popisati. V duhu sem doživljal Betlehem. Ministriral mi je celični tovariš, bivši cerkovnik. Vsi drugi so bili pri maši, morda ne vsi iz verskega prepričanja, pa iz solidarnosti z menoj in da so vsaj malo smeli ven iz celice.

Maševal sem nato še petkrat ob praznikih in nedeljah, dokler sem bil še v Celovcu. Pri obravnavi v Gradcu sem bil oproščen, in se 9. februarja vrnil na svoje službeno mesto na Zgornje Štajersko.

Gospodu dr. Schwarzböcku pa sem bil in sem še sedaj zelo hvaležen za dano dovoljenje in plemenito ravnanje. Ko me je obiskal na Zgornjem Štajerskem in ko sva se parkrat srečala v Selah, sva se kot stara znanca prijateljsko spominjala tistih mesecev, ko sem bival kot njegov „varovanec“ v tisti veliki hiši s pisarnami in celicami z močno zamreženimi okni blizu panka in mestnega gledališča.

Letos pa mi hite spomini za dvajset let nazaj v Hof na Bavarsko, kjer sem naslednji Božič preživljal vse drugače kakor v Celovcu.

Ko so me oktobra 1944 zopet aretirali in sem v Berlínu bil obsojen na štiri leta ječe, sem z mnogimi sotrpni sredi decembra nastopil križem pot transporta, ki je trajal 29 dni križem kračem po Nemčiji. Po dolgotrajni vožnji, stisnjeni v tesnih celicah vagonov za kaznjence smo utrujeni, lačni in od mraza trdi malo pred Božičem dospeli v Hof. Že prvi vtisi nam niso obetali kaj dobrega. Vklanjena po dva in dva so nas s postaje gnali v tabornišče lesenih barak. Pri vходу je sukal strojnico vojak s čelado na glavi in nas divje pogledoval izpod nje, češ le poskusi naj kateri ubežati, takoj dobi kroglo v hrbet! Smešno! S strojnico nad procesijo vklanjenih siromakov, ko je vsak izmed njih le želel čimprej priti na toplo in lačen zlodec potolažiti s skodelico tople jedi. Nastanili so nas v barakah. V vsaki sobi je bil po sredi hodnik, ob straneh pa nadstropja z ležišči na deskah. S tovarišem dr. Kriesom, vseučiliškim docentom, sva legla na zgornje nadstropje in tam ležala ali čepela ves teden. Zapustila sva te prične le, kadar se je bilo treba umivati ali prejemati piščo hrano, drugi sotrpini ravno tako. Barake so bile k sreči vendarle malo tople, da nas ni tako zeblo kakor stražnike, ki so izmenoma noč in dan korakali okoli barak in jih je mraz večkrat prisilil, da so se prihajali gret v notranje prostore. Razgovar-

bičali, dokler niso prosili za smrt kot rešitev iz muk. Bič sem spoznala sama. Smrt! Kaj za to?

Neizrečeno ogorčenje se me je polastilo. Ko je bila spet ogrnjena s svojim plaščem in jo je le njen rahli naglas izdajal, je bilo strašno čuti take besede od dekleta, ki bi glede na njeno nenavadno lepoto moglo veljati za omikano Evropejko. „Dokažite, da res želite zapustiti službo pri tem možu. Povejte mi, kaj je umorilo Strozzo in Kitajca!“ sem dejal.

Zmignila je z rameni. „Tega ne vem. Toda če me hočete odvesti“ — živčno se me je oklenila — „tako, da se ne bom mogla braniti, zaprite me in zaklenite, da vam ne bom mogla uiti, bijte me, ako vam drago, potem vam bom povedala vse, kar vem. Dokler pa je on moj gospodar, ga ne bom nikoli izdala. Odpeljite me od njega — s silo, razumete, s silo, in moje ustnice ne bodo več zapečatene. Ah, toda saj me ne razumete, vi z vašo pravo zaščito — z vašo policijo. Policija! Ah, dosti sem povedala.“

Od nekod se je oglasila ura. Dekle se je preplašilo in mi še enkrat položilo roke na rame. Solze so ji blestele med dolgimi, črnimi trepalnicami.

„Vi me ne razumete,“ je zašepetala. „Oh, ali me ne boste mogli nikdar razumeti in osvoboditi njega! Zdaj moram iti. Že tako sem ostala predolgo. Poslušajte! Odidite ven brez odlašanja! Ostanite zunaj — v kakem hotelu, ali kjer si že bode, samo ne ostanite tukaj!“

„In Nayland Smith?“

„Kaj je on meni, ta Nayland Smith? Ah, zakaj mi nečete razvezati ust? Vi ste v ne-

Božič

Božič, najstarejši v leti, starim ti in mladim dan; praznik, ki ga doživeti vsak želi kristjan.

Sem, pobožni, prihitite, čudež velik se godi; poklekните in molite, dete v jasticah leži.

Angelci pojo v višavi: Čast Bogu, človeštvu mir! Da Zveličarja pozdravi, kralj prišel je in pastir.

Jožef in Marija mati dete gledata ljubo; vlek in oslič uhati vanje dihata gorko. Josip Stritar

janje z dr. Kriesom je omiljevalo dolgočasje, zatapljal sem se seveda tudi v tiho molitev.

Taka vsakdanjost je vladala tudi čez božične praznike. Nič ni spominjalo na sveti večer, na sveto noč. Vsak je bil zamisljen in zatopljen v spomine na prejšnje svete večere. Pod Hitlerjem pa ni veljalo več to, kar so v Betlehemu angeli prepevali: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!“ Boga so hoteli odstaviti, vero so dušili, namesto miru pa je divjala strašna vojna s splošnim razdejanjem, krivica, nasilje in satanska hudobija. Pa že je pravični Bog pripravljaval šibo, da pahne prevzetneže s prestola in osvobodil trpeče jetnike in tlačena ljudstva.

V takem premišljevanju sem v duhu s pastirci obiskal božje Dete v betlehemskelem hlevcu. Ni dobilo stanovanja v hišah, hlevček mu je rojstni kraj, jastri s slamo ležišče, drgeta v nočnem hladu. Trpi več kot jaz, trpi že zdaj ob prihodu na svet in v trpljenju na križu hoče dokončati odrešitno delo. V trpljenju je velika vrednota, ker rodi bogate sadove. O Bog, daj mi moči, da vse potrpežljivo prenašam! Malo Dete — veliki Bog! V tvoji roki je moja usoda! Vodi me še nadalje in privedi me, če je tebi v čast in meni in faranom v korist, še kdaj v domovino, v Sele...

Take in podobne misli sem obujal v sebi tam v Hofu pred dvajsetimi leti na sveti večer, tam na pričinah v Hofu kot potujoči arestant. Zaupanje me ni varalo, želje so se mi izpolnile. Vse naslednje Božiče sem obhajal dosedaj med selsko farno družino v razsvetljeni cerkvi s sveto daritvijo, v srcu sveto veselje in božični mir, doma pa pri obloženih mizi, v topli sobi, v prijazni družini. Kako je Bog dober! Bog je ljubezen!

KRIMINALNI ROMAN

Prevedel:
AVGUST PETRIŠIČ

15. NADALJEVANJE

Njene besede so mi v srcu udarile ob struno, ki je zazvenela v neznanih zvokih, v glasbi, polni blagovščja. Ali sem dejal, da je bila krasna? Ta beseda ne more niti malo podati predstave o njej. Z njeno blesteče belo poltjo, očmi žametne vzhodnjaške temine in rdečimi ustnicami, drhtečimi blizu mojih, je bila najbolj zapeljivo in ljubko bitje, kar sem jih kdaj videl. V tistem trenutku mi je srce sočustvovalo s slehernim moškim, ki je dal čast in domovino, vse — za poljub ženske.

„Poskrbel bom, da vas spravim pod pravo zaščito,“ sem rekel odločno, toda glas ni bil čisto moj. „Smešno je govoriti o suženjstvu tukaj v Angliji. Vi ste svobodno bitje ali pa ne bi mogli biti zdaj tu. Dr. Fu-Manču ne more nadzirati vaših dejanj.“

„Ah!“ je krilnila, pri tem pa zaničljivo vrgla glavo nazaj, pri čemer se ji je razvezal pramen las, skozi katere je zažarel iz draguljev narejen lasni nakit. „Ne! Ne morem. Ali veste vi, kaj pomeni, biti suženj? Tu v vaši svobodni Angliji, ali veste, kaj pomeni roparski napad, potovanje po pustnji, biči gonjačev, hiša trgovca, sramota? Bah!“

Kako krasna je bila v svoji ogorčenosti! „Suženjstvo je odpravljeno, si mislite vi,

mogoče. Vi ne verujete, da danes — danes

— pet in dvajset angleških funtov velja dekle plemena Galla, ki je rjavo, in“ — šepetaje — „dve sto petdeset stane Čerkeska, ki je bela. Da ni suženjstva! Tako! Kaj sem pa jaz?“

Ogrnila si je plašč in dobesedno sem si začel meti oči, ker sem na pol menil, da sanjam. Zakaj pod plaščem je bila opravljena v najtanjšo svilu, ki je kaj popolno izražala njeno vitko postavo; opasana je bila s pasom, posutim z dragulji, in okrašena z najbolj čudnimi okraski; bila je slika, ki je bila primerna za stambulske vrtove, slika, ki je bila čudovita in nedoumljiva v vsakdanjem okviru mojega stanovanja.

„Nocoj se nisem utegnila obleči v angleško miss,“ je dejala in se spet urno zavila v plašč. „Vidite me, kakršna sem.“

Njena oblčila so izhlapevala lahen vonj, ki me je spominjal že na neko minulo srečanje z njo. Zrl sem v njene izzivalne oči.

„Vaša prošnja je le preteveza,“ sem ji rekel. „Zakaj neki čuvate tajne moza, ako pomenijo smrt toliko ljudi?“

„Smrt! Videla sem svojo sestro, kako je v puščavi zaradi mrzlice umrla — videla sem, kako so jo kot mrhovino vrgli v pešeno jamo. Videla sem moške, ki so jih

SKRIVNOST

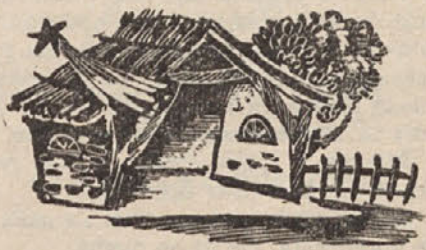
dr. Fu-Mančuja

bičali, dokler niso prosili za smrt kot rešitev iz muk. Bič sem spoznala sama. Smrt! Kaj za to?

P ∞ I ∞ S ∞ A ∞ N ∞ O

B ∞ R ∞ A ∞ N ∞ J ∞ E

DOBRO JUTRO, JASLICE!

Dan se je nagibal v sveti večer. Prav narahlo so padale snežinke na že otrdeli sneg in pripravljale mehko pot božjima Popotnikoma v daljno mesto Betlehem. Kmalu se bodo zamajali zvonovi v bližnji cerkvi in oznanili božično blagovest ljudem, ki so dobre volje in je v njihovem srcu mir in ljubezen.

Učiteljica Slava je samevala v svoji topli sobi. Letos je prvič, da bo za sveti Božič sama, niti šolske skrbi je ne bodo spremljale. Nihče ji ne bo zaželel blagoslovljenih praznikov. Sama bo nocoj s sveto Družinico, kateri pripravlja nove jaslice. Velika rdeča sveča bo gorela pred njimi in učiteljica Slava ne ve prav, ali naj bo srečna ali naj ji bo svetonočna samotnost in spokojnost v nezaznani grenkosti. Saj ne more biti.

Vse svoje življenje do poznih let, vsa dolga šolska leta, štirideset jih bo skoraj, je ostala zvesta Bogu in njegovim zapovedim. V najhujših časih ni klonila, se ni ustrašila drzke besede in obsodbe. Nobena pot v še tako oddaljeno cerkev ji ni bila predolga in prenaporna. Sama se je prebijala skozi trdo življenje in nikoli ni pogrešala sladkih človeških obljub in romantičnih sanj o neki daljnji sreči. Ne, o vsem tem učiteljica Slava ni nikoli razmišljala. Bog in moja dolžnost v poklicu učiteljice, ki sem si ga izbrala.

Po začrtani poti je hodila do danes, do teh dni, ko so ji rekli: dovolj. Pa bi vender še rada delala. Saj ni bolna in v sebi še dolgo ne čuti starosti in onemoglosti. Pa zgodilo se je tako. In nocoj bo prvi sveti večer v njeni jesenski samotnosti.

Učiteljica Slava postavlja hlevček in gradi zeleno okolje z mehkim mahom, ki ga je nabrala v bližnjem gozdu. Samo zase in svoje srce bo letos zgradila jaslice.

Takrat se hrupno odpro sobna vrata in brez predhodnega trkanja vstopi štirileten deček, seveda, njen mali prijateljček Andrejček. Vsak dan prihaja s svojimi žicami, knjigami in veliko ladjo, s katero se vozita s teto Slavo po velikem morju pravljic, ko se pogovarjata o kitih in slonih, o morju in tehniki, o televiziji in elektriki, o vseh mnogih rečeh na zemlji in na morju. Le o ljubezni Bogu in o nebesih se še nista pomenila, ker Andrejček o teh rečeh še

nič ne ve. Doma ne molijo in ne govore o svetlih rečeh.

„Kaj pa delaš, teta Slava?“ sprašuje razumen otrok in temne oči mu zlato zagore v radovednosti.

„Jaslice delam, Andrejček, domek za Jezusčka, Marijo in svetega Jožefa, ki bodo prišli nocoj k meni.“

Deček ne razume novih besed. Tudi za jaslice nima prave predstave. Vendar, to mora biti nekaj lepega, lepšega od žic, katere ima Andrejček nadvse rad.

„Ti bom pomagal delati jaslice, prosim, teta Slava,“ želi deček in že stoji ob okrogli mizici, kjer so razstavljene figurice.

Učiteljica Slava pozablja na svojo samotnost. Ob njej je otrok, s katerim se bo lahko od srca pogovarjala. Nič ga ne bo učila, samo na radovedna vprašanja mu bo odgovarjala in jaslice ji bo pomagal graditi. Na-

mesto tisoč in tisočev, katerim je bila v dolgih letih učiteljica, je prišel ta edini. Tudi on, zlati mali otrok, bo nekoč kakor ona samotno stopal po njej. Da bi našel pot v Betlehem...!

„Kaj je to, in to in ono?“ sprašuje otrok.

In učiteljica Slava pripoveduje najlepšo zgodbo, zgodbo o božji ljubezni. Saj jo pripoveduje sebi. Kako naj jo neveden otrok razume.

„Sveti Jožef in Marija gresta v mesto Betlehem...“ Kakor bele snežinke tam zunaj padajo svete besede v dovzetno, še čisto nedolžno otroško srce.

V dečkove oči sili topla dobrota.

„Jezusčka bo v jaslicah zeblo. Ali Marija nima denarja, da bi mu kupila jopico, plašček in čepico. In posteljico. Mu bom pa jaz dal, vse mu bom dal,“ je pripravljen blagi otrok in že ponuja svojo toplo sivo jopico.

Teta Slava je ganjena. Dobri, nepoučeni otrok je pripravljen dati Jezusu vse svoje malo imetje. Kaj mu bo darovala ona v svoji samotnosti? Ne ona otroka, otrok uči njo veselega darovanja, nesebične dobrote. Nič zase, vse Njemu, ki nam je dal vse.

In kaj naj bi bilo nocoj tisto najvrednejše, kar bi samotna učiteljica položila pred

Gospodove jaslice? Svoje vdano in hvaležno srce in v tem srcu vse, vse otroke, katerim je bila v dolgih letih učiteljica. Samo enega ji je nocoj poslala božja Previdnost, da jo je spomnil na vse to.

„Jaslice so narejene in zdaj bova prižgala svečko, da bo v hlevčku svetlo in še malo toplo.“

„Kajne zato, ker nimajo električne pečke.“

„Da, zato in ker imava Jezusčka in Marijo in svetega Jožefa rada.“

„Rada,“ ponavlja deček.

Teta Slava se prekriža. V bližnji cerkvi je zazvonilo angelovo češčenje. Začel se je sveti večer. V urejeno, toplo sobo učiteljice Slave sili božična skrivnost in jo polni do zadnjega kotička. Zvonovi mehko pritrkavajo, kakor bi molili.

„Zdaj se je pričel sveti večer. Nocoj se ne bova nič več igrala, da ne zbudiva Jezusčka. Nocoj so vsi otroci na svetu pri-dni.“

Deček je zamišljen v jaslice. V svojem malem in kratkem življenju do sedaj še ni videl in slišal nič lepšega. Mnogo reči bo še moral vprašati teto Slavo. Toda nocoj je sveti večer, vsi otroci na svetu so tihi in pri-dni. Tudi Andrejček mora biti.

Doma ni bilo božičnega praznovanja. Zgodaj so odšli spat, in morda tiho, vsak zase misliti in sanjati o nekdanjih svetih večerih, ko so srečni otroci čakali na polnočnico in je vsa hiša dišala po kadilu in božičnem blagoslovu. Zdaj je vse drugače.

V sobici učiteljice Slave je vso noč gorela božična luč. Ni legla, toliko reči je morala premisliti, za toliko otrok moliti. Ne, prav zares ni bila sama in nikoli več ne bo.

Drugi dan je že ob sedmih zjutraj potrkalo. Mali vasovalec, kdo drugi naj bi bil pred vrati? Z vsemi svojimi igračami je priropotal v sobo, da se bodo vsi skupaj igrali: Jezusček, Marija, sveti Jožef, teta Slava in on. Da mora sebe postaviti na zadnje mesto, to je deček že dobro vedel.

„Dobro jutro, teta Slava!“ zažoli deček in odlaga breme svojih igrač. Teta Slava je praznično resna, vendar se mora prisrčno nasmehniti dečkovi topli in izvirni preproščini. Ne da bi opozorila, ne da bi mu dala dober zgled, čisto sam od sebe stopa deček k jaslicam, se obrne k teti Slavi in reče:

„Teta Slava, prižgi svečko, da bom rekel jaslicam dobro jutro.“

Lučka pred jaslicami gori. Štirileten deček stoji pred jaslicami, sklone sam od sebe ročici in izmoli čisto svojo, prvo božično molitev na zemlji:

„Dobro jutro, jaslice!“

D. Konc

Na sveti večer

Strdinova gospodinja je veselo stopala po lopi in zavila najprej v veliko sobo, nato najprej v izbo, nazaj skozi lopo v družinsko spalnico in nazadnje v učevo kamro. Stari ujec Miha je tam popravljal strgano kosa in krušne slamnice. Boril se je s težko naduho. V meglenih adventnih dneh je s tako težavo biti najbolje pri peči. Družbo mu je delala na pol slepa babica, gospodinja mati. Venomer so se ji pregledale ustnice in skozi prste je tekla ali lanena nit, ki jo je zvijala iz štrane na motovilu v klopčič, ali pa so tekle jagode rožnega venca. Z njimi je tekel čas, ura in minute, prošnje in spomini. Za spremembo sta z ujemcem spregovorila kako pametno pa tudi kako otroško.

Gospodinja Neža je z zanimanjem ogledovala na novo prepleteno kosa in ujca pohvalila. Babici je primaknila pručico, naj si z njo noge podloži. Priložila je drv v pečko:

„Da bosta imela toplo. Drv bo letos dovolj, hvala Bogu; ne bo jih treba preveč štediti. Lenart in Boštej pripeljeta jutri s planine zadnjo furo. Kar lep kup hlo-dov in vej je naravnanih tam za hišo!“

„Toplota nama dobro stori. Kašelj je kar

nekam pojenjal. Babica pa tudi, kakor čujem, laže diha. Ja, megla in mraz je za stare ljudi huda reč.“

Tako se je stari ujec pogovoril s svojo nečakinja - gospodinja, ki je znova prinesla v tesno kamro dobrote in toplote za oba stara človeka. Dobra je Neža, dobra!

Gospodinja Neža je zopet odhitela, zadovoljna, da so vsi prostori počejeni, urejeni za visoki praznik Božiča. Pregledala je še otroški kotiček, poravnala žibko, postavila na noge prevrnjenega konjička z nalomljeno leseno nogo, obrisala navihani nasek mali Micki, zavezala čevljič Ančki. Poravnala kodre Floreju ter zopet odhitela, da ženskam odkaže nadaljnje delo. Sama pa je pripravila moko za mizjake in cimetovo pogačo. O, da bi se mi le peka posrečila, je mislila in naredila križ čez kadunjo.

Zvečer sta gospodar Lenart in konjar Boštej pripeljala pred hišo zadnjo furo hlo-dov, vrh katerih je bila zasajena košata smrekica. Štirje domači paglavci in sinek od dedke Name so se zakadili na hlo-de in se borili, kdo bo smrekco izruval izmed hlo-dov, da jo slovesno ponese v sobo. Seveda

(Nadaljevanje na 8. strani)

krat šinila v lice. „Pa je, Petrie — zalkaj bi se delal slepega — ti ne poznaš vzhodnjaške duše tako ko jaz, toda jaz popolnoma razumem dekletovo položaj. Boji se angleških oblasti, bi se pa podvrgla tebi kot jetnica! Če bi jo bil le pograbil za lase, jo vlekel v kako klet, jo podrl na tla in z bičem stal nad njo, bi ti bila povedala vse, kar ve, in si tako opravičila vzhodnjaško vest z izgovorom, da je bila prisiljena h govorjenju. Ne šalim se, je tako, zagotavljam ti. In zaradi tvoje surovosti bi te obževala ter te imela za močnega in silnega.“

„Smith,“ sem rekel, „bodi resen! Ti veš, kaj je pomenilo njeno svarilo.“

„Uganem, kaj pomeni zdaj,“ se je zadr. „Halo!“

Nekdo je srdito zvonil.

„Nihče doma?“ je vprašal prijatelj. „Po-jdem jaz. Mislim, da vem, kaj je.“

Nekoliko minut kasneje se je vrnil in pri-nesel s seboj velik pravokoten zavoj.

„Od Weymoutha,“ je razlagal, „prinesel ga je okrožni sel. Pustil sem ga bil v pri-stanišču in ukrenil je vse potrebno, da mi pošlje sleherni dokaz, ki bi ga našel. To bo-do deli mumije.“

„Kaj! Mar misliš, da so mumije ukradli?“

„Da, v pristanišču. O tem sem prepričan; in v rakvi je bil nekdo drug, ko so jo pri-nesli v hišo sira Lionela. Taka rakev je po mojem mnenju za zrak skoraj neprepustna, tako da je jasno, da gumijast zamašek potrebuje za — prezračevanje. Kako je tista oseba umorila Strozso, moram šele zve-deti.“

„Tudi, kako je ušel iz zaklenjene sobe. In kaj je z zeleno meglo?“

Naymand Smith je z zelo zgovorno kret-njo razprostrl roki. „Zelena megla, Petrie, se lahko razlaga na več načinov. Zavedati se pač moraš, da nam je o tem pravil le en človek. V najboljšem primeru je le ne-gotova domneva, kateri ne smemo pripiso-vati katke namišljene važnosti.“

Vrgel je ovoj na tla in potegnil za mo-tvozno zanko, ki je bila v polkrovu pravo-kotne skrinje, ki je zdaj stala na mizi. Ne-pričakovano se je pokrov dvignil, z njim pa svinčena pločevinasta prevleka, kakrš-na je običajno pri zabojih za čaj. Pločevina je bila delno pritrdjena ob enem boku skri-nje, tako da je pločevina, ko je motvoz po-pustil, dvignila in nagnila pokrov.

Tedaj se je zgodilo nekaj posebnega.

Čez mizo se je prikadila nekaka mastna para, rumenkasto-zelen oblak. Hipno nav-dahtenje, ki se mi je porodilo ob spomi-nu na neke besede moje krasne obiskoval-ke, je prišlo vame.

„Beži, Smith!“ sem zavpil na ves glas. „K vratom! K vratom, gre za življenje! Fu-Manču je poslal ta zaboj!“

Naglo sem ga objel. Ko se je sklonil, se mu je gibajoča se para dvignila skoraj do nosnic. Vlekel sem ga nazaj in malone vrgel ven na stopnišče. Vstopila sva v mojo spalnico in tam sem videl, ko sem privil luč, da je bilo Smithovo zagorelo lice ne-navadno prepadeno in blede.

„To je strupen plin!“ sem hripavo dejal. „In v marsikaterem oziru istoveten s klo-rom, samo da ima svojevrstne lastnosti, ki kažejo, da mora biti še nekaj hujšega — Bog in Fu-Manču sama vesta, kaj! Klorovi hlapi ubijajo ljudi v belilnicah. Bila sva sle-

pa — zlasti jaz. Ali ne uvidiš? Nihče ni bil v rakvi, Smith, toda v njej je bilo dovolj te strašne snovi, da bi lahko zadušila ves polk!“

Smith je krčevito stisnil pesti.

„Moj Bog!“ je dejal, „kako naj upam, da obračunam s proizvajalcem takih peklen-skih načrtov? Zdaj razumem ves načrt. On ni bil računal na to, da se bo skrinja z mu-mijo prevrnila, in Kweejeva naloga je bila, odstraniti zamašek s pomočjo motvoza — da bi se sir Lionel zadušil. Ta plin je, mi-slim, težji ko zrak.“

„Klor ima specifično težo 2,470,“ sem de-jal, „je torej dva in polkrat težji kot zrak. Lahko ga preliješ iz vrča v vrč kakor teko-čino — ako nosiš plinsko masko. V tem oziru je ta snov videti podobna kloru; raz-lika pa nas tako ne more zanimati. Rakev bi se izpraznila skozi luknjo, plin pa bi se bil razpršil, ne da bi — razen duha — pu-stil kako sled.“

„Zaduhal sem ga, Petrie, na zamašku, to-da seveda mi je bil duh neznan. Morda se spomniš, da si hotel storiti isto, pa ti je to preprečil prihod sira Lionela. Vonj tistih vražjih cvetic je najbrž tudi deloma poma-gal raztopiti duh. Ubogi, prevarani Strozsa je plin vdihnil, med padcem pa prevrnil skrinjo, da se je ves plin...“

„Preli pod vrata v shrambo in dol po stopnicah, kjer je čepel Kwee. Croxted je, kakor vemo, vlomil šipo, kar je napravilo dovolj prepriha, da je odvel ostanek plina. Mogoče ga je tam še kaj na tleh. Grem in odprem obe okni.“

Smith je dvignil svoje suho lice.

„Po vsem tem je Fu-Manču napravil več

ko dovolj, da bi odstranil sira Lionela Bar-tona,“ je dejal, „in zaničljivo — si opazil držo, Petrie? — zaničljivo je namenil pre-sežek plina meni. Njegovo zaničevanje je upravičeno. Saj jaz sem dete, ki si priza-deva, meriti se s takim umskim velikanom. Nikakor ni moja zasluga, da si ima dr. Fu-Manču pripisati dvojni neuspeh.“

Sanjam — in bedim

Zdaj vam bom povedal, kako čudne sanje sem sanjal, in o še bolj čudnih stvareh, ob katerih sem se zbudil. Ker mi je ta privid kar na lepem šinil na pamet, storim naj-bolje, da povem stvar brez kakega uvoda. Takole je bilo.

Sanjal sem, da sem ležal na tleh in se kr-čevito zvijal v nepopisnih bolečinah. Žile so mi bile polne tekočega ognja in da ne bi bilo tiste peklenške teme okoli mene, sem si rekel, bi bil moral videti dim, ki se je kadi-l z mojega gorečega telesa.

To je smrt, sem si mislil.

Potem je jel padati name hladilen dež, pronicel skozi kožo in mišično tkivo do mu-čenih žil in pogasil ogenj v njih. Ves sopeč, toda brez bolečin sem ležal — izčrpan.

Polagoma se mi je začela moč in posku-sil sem vstati; toda preproga pod menoj je bila tako nenavadno mehka, da mojim nogam ni nudila nikakega upora. Zato sem bredel in se potapljal v njej ko plavač v vodi; in krog in krog mene so se dvigale neprodne stene teme, teme, ki je bila sko-raj prijemljiva. Vprašal sem se, zakaj ni-sem mogel videti oken. Bliskoma me je pre-vzela strašna misel, da sem oslepel!

(Dalje prihodnjic)

Na sveti večer

(Nadaljevanje s 7. strani)

Je pri tej borbi zmagal Tinč, najstarejši. V sobi jo je nato zataknil v stari, črni trinožnik od motovila za štrene. Tu naj smrečica počaka, da bodo jutri angelčki na veje obesili lepe in svetle reči. Saj tako je bilo pri Strdinovih že vsa leta. Tinč ima namreč že 12 let za seboj.

Te dni pred Božičem je v hiši vladalo praznično razpoloženje. Dekle in hlapci so tudi bolj pohiteli z delom, da jih visoki prazniki ne prehitijo. Kравce in konjiči so se kar svetili, tako so bili okraščeni. Vsak je tudi vedel, da mu za Božič nekaj pripada in gospodarja tudi ništa skopa.

Na sveti večer je bilo v vseh prostorih zakurjeno. Prijetna toplota je razgibala vonjave v veliki sobi: Peč je dišala po ožganem glini, na mizi je dajal miris od zapečene skorje žlahtno vonjavo, z okna je dehtel

Tinč: „Gléjte, mama, kako je Jozeja strah; kar trese se, revež!“

Jozej: „Tebe je strah, zato si tako tekel, he!“

Fant od dekleta pa je rekel: „He, he, oba je bilo strah, saj sta oba tekla!“

Deklice in Flori pa so se smejale in komaj čakali, da pridejo angelčki z okrašeno smreko.

Družina se je zbrala v kuhinji. Zazvonilo je večernico. Gospodar je držal posodo z žeganim lesom, spajko in miro. Gospodinja je na to nasula žerjavico.

„V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha — Jozej nesi spredaj leščerbo in lepo sveti, Tinč vzemi žegnano vodo in najprej pokropi vse ljudi v hiši — sveta družina naj nas varuje vsega hudega na duši in na telesu in v hiši in na polju in sveti Florjan (Florej se je tedaj zasmejal — Ančka ga je dregnila) nam varuj strehe na hiši, na hlevu, na kašti in stogu... Bog nam daj srečno novo leto, srečno zadnjo uro, našim rajnim pa večni mir. (Babica se je vdrugič prekržala). Oče naš... in vsa procesija velikih in malih se je zvrila iz kuhinje skozi lopo v druge prostore...“

Dehteci dim je preplaval sobe, podstrešje, se sprazil v kaščo med prekajenino, se razgrnil nad žitom, spustil se je v klet nad krompir, zelje in sode mošta, v dolgi štrni se je potegnil za procesijo v hleve, se raztegnil med živad v stajah in kočih. Krave so nosile prijeten vonj, prašički so prišuhnil, nato pa rohneče stekli po košu. Petelin je svojo čredo opozoril na neko posebnost, ki zna biti nevarna — toda, kokošja družina je po glasu in po nenavadnih besedah spoznala sosedno družino, ki se imenuje, po človeško povedano, „Strdinova“ — mir, mir, ljube moje pute, nič hudega ne bo; le kar obrnite se in lepo zadržajte — toda, na rožasti greben sta prileteli dve mrzli kapljici z rožmarinovega vršička — „presneti Tinč, kaj pa me škropiš!“ — je petelin po svoje djal, stresel glavo in kapljica mu je z grebena zdrknila na kljun, da se je kralj kokot glasno zakregal.

Strdinova procesija pa se je vila iz hleva

muškati in roženkravt. V kotu za durmi je stala še vedno prazna smrečica.

O mraku je mati Neža dala sinu Jozeju v roke torbo jestvin; naj jih zanese v sosedno bajto k stari teti Mojci. Neži je Mojca že mnogokrat v stiski pri delu pomagala in, saj, če se celo skupušni sosed za praznike ubogih spomni, bi se Strdinova ne, z darom, ki ga lahko da. Tinču pa je dala cajno, polno do vrha, naj jo odda čevljarju Vorancu, v bajti za vodo, ki vsako leto dvakrat k Strdinu v štero pride, da škarpe in škarpete popravlja.

„Pa recita obema, da želim vesel Božič in jutri naj oba k južini prideta!“

Jozej se je nekaj branil iti v bajto, ker je krog nje in v njej taka strahovita tema. V vsakem kotu se skriva pošast, ki je ne vidiš, pa počasi leze po hrbtu v lase, da kar pokonci stopijo; pošast te pa nato strese, da zobje začlebetajo. Jozej je tudi prav dobro vedel, da se nekeje v temi skriva „pehtra baba“ in prav na sveti večer se tu pa tam pojavi — uui — morda ga prav nocoj pričaka za bajto teta Mojca. Tam za bajto stoji tudi tista hruška strdenka, ki jo Jozej vsako jesen gre skrivaj otepat uui — tega se je nocoj spomnil desetletni Jozej in ga je strah, posebno, ker na oknu že ugaša rdeča zarja in na šipe se nabira mrak in zunaj se bodo razgibali čudni duhovi — nocoj je večer poln skrivnosti in čudnih reči, o katerih je pripovedoval čevljar Voranc.

„No, kaj se obotavlja — hitro skočita, da vaju noč ne prehitijo!“ priganja mati svoje fante.

„Jozeja je strah, mene pa že ni!“ — pravi Tinč. — „No, pa ti pojdi k Vorancu, pa jaz k teti Mici skočim!“

„To pa že ne! Le ti nesi k Vorancu. Mišliš, da sem neumen, da bi k Vorancu hodil?“

„E, strah te je, Jozej, strah...!“

„Tiho, pa na pot!“ se takrat očka oglasi in to je fantiča pogladil skozi vrata v mrak k Mici in Vorancu.

Ko je Jozej odprl v Mojcini bajti zapah, je grozotno zaškrjalo. Že je lezla pošast in stegovala strašno tace proti njemu. Oči so se mu širile... Se dobro, da je Mojca, ko je čula škripanje zapaha, odprla duri čumnate, da je medla svetloba njenega „čuka“ pregnala strahove in rešila Jozeja groze in cajne. Se čudno, da ni pozabil izročiti povabilo k južini. Tako bi bila Mojca zelo prikrasana.

Tinč se je tiho bližal Vorančevi čevljarini. Tiho je tudi odprl duri in hitro izročil, kar je imel dati in povedati.

„Pa lahko noč!“ je dejal, „se mi mudi!“ „Počakaj no, fant, da...“ a Tinč nič več ni slišal.

Tinč je hitel, tekel, ker se mu je zdelo, da ga bo zdaj, zdaj nekdo pograbil za rokav ali za hlačnico.

Jozej jo je pridobil od druge strani; zdelo se mu je, da mu nekaj po hrbtu leze. Oba hkrati sta pritekla domov in planila v kuhinjo.

in blagoslovljen dim za njo pod most, v poduto, nato okoli stoga, na vrt, čez dvorišče in zopet v hišo. Ostanek žerjavice je gospodar postavil v klet, za verne duše.

Nato je družina obkolila veliko javorovo mizo v kotu kuhinje. Sem je gospodinja pripravila večerjo, primerno za post in sveto bajto. Na posebno mizo pa je položila tri hlebe kruha, jih pokrila z belim prtikom na vrh pa križ iz žegnane vrbove šibe.

Materi in dekletu Priske ni bilo pri mizi. Imeli sta pač neki opravke...

V kuhinji je bilo vse tiho. Le mala Micka je vpraševala, kje da so mama.

Družina je tiho zajemala iz skupne skleda kuhano suho sadje z fižolom mešano, s strdjo zabeljeno in s cimeto potreseno. Otrokom pa se je večerja zatikala, ker so se med postno jed mešale misli na rožice, orehe, fige, sladka srčca in zvezdice. Eden za drugim so odložili žlice.

Tedaj sta gospodinja in mlada Priska dokončale delo s krašenjem drevesca. Neža je vsa blažena preletela z očmi sladka imena svojcev, zapisana na zavojih. Tudi v Bogčevem kotu je bilo vse v redu.

„Mama, mama! kdaj prinesejo angelci smrečico?“ so vpili mali, ko je Neža prišla s Prisko v kuhinjo.

„Ko bo pozvonilo — če boste pridni in tiho!“ je mati mirila razburjene otroke. „Moram pa res pogledati, kje se angelci tako dolgo mudijo. Tinč se je muzal in nasmihal. Prefrigano si je prigovarjal „verjemi!“ Ali pa je morda že spoznal, da tudi skozi roke staršev pride vse iz božjih rok...“

Mati Neža je odšla iz kuhinje. Zvonček je zapel. Nato ga je mati skrila v žep.

Iz kuhinje se je spustil plaz v sobo, sedem otrok in sedem odraslih. Coklice so ropotale, Flori je zgubil colko, Mica aubico. Tinč je bil prvi pri drevescu. Veliko je bilo veselje malih in velikih otrok. Vsi so le otroci kmečke hiše, otroci božji, ki se lahko veselijo majhne lučke, svetle zvezdice, zlato popenjenega rožiča, srebrnega oreha, sladkega srčca.

Številne roke so segle po darilih. Joj, joj, kako lepo! Veselja ni bilo konca.

„No, no, kaj pa jaslice — ali ste na te pozabili, kaj?“ Se je tedaj razhudil Božej. Saj res, štirinajst dni je rezljal in sestavljal hiše in hišice in cerkvice, jih postavil v vasico, nad vasjo cerkev in na sredi vasi šta-

cev. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 20.00 Slovenske večernice 1964. — PETEK, 1. januarja 1965: 8.00 Zdravica v Novem letu (literarna oddaja). 8.15 Vesele pesmi za vesele ljudi. 9.05 Mladinska radijska igra. (Tone Pavček: Čudovito mesto Nigagrad). 10.20 Novoletni koncert Slovenskega okteta. 12.05 Mnogo sreče! 17.30 Radijska igra: Zlati pisker. — SOBOTA, 2. januarja: 8.40 Glasbena pravljica. Marijan Vodopivec: Pravljica o Paličici. 9.05 Novoletni običaji pri nas. 11.00 Šport v letu 1964. 14.00 Prizori iz Charpontierove opere Luiza. 22.10 Oddaja za naše izseljence.

KOMORNI ODER

SOBOTA, NA ŠTEFANOVO, 26. decembra in v NEDELJO, 27. decembra, ob 19.30: *Feigen, Datteln und Gewehre* (Fige datli in puške), v nedeljo je ta predstava poslednjič.

S to predstavo zaključijo komorni oder svojo dramsko sezono. Naslednja premiera bo šele marca z dramo „Asche im Wind“ (Pepel v vetru) Heinricha Heyma.

Za vse predstave velja prosta prodaja vstopnic in abonmá.

Opomba! Rumpelstilzchen je po slovensko „Cvrzitriska“.

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše ljubljene mame

MARIJE MORAK, roj. Sturm

se zahvalujemo vsem številnim pogrebem, ki so rajno spremili na njeni zadnji zemeljski poti; posebno pa še domačemu župniku č. g. Jožefu Gabruču za sveto daritev in za poslovljni nagovor, mil. proštu iz Tinj g. Lenartu Trabesingerju za spremstvo od hiše do cerkve, dalje g. župniku iz Pliberka Alojziju Kulmežu, g. župniku iz Lipe pri Vrbi Jožefu Adamiču in g. patru iz Celovca za cerkvene obrede. Prisrčen „Bog plačaj!“ dragim molilcem za domačo molitev in za vence.

Pokrče, dne 19. XII. 1964.

V globoki žalosti: mož, otroci, oče in brata.

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU CELOVEC

NEDELJA, 10. 1.: 7.30 Duhovni nagovor (Č. g. Avguštin Čebul). — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo. PONEDELJEK, 11. 1.: 14.15–14.55 Poročila, objave, vreme. — Zena in dom. — 18.00–18.15 Športni obzornik. TOREK, 12. 1.: 14.15–14.55 Poročila, objave, vreme. — S knjižne police (prof. Janko Messner). — Umetne pesmi. SREDA, 13. 1.: 14.15–14.55 Poročila, objave, vreme. — Kar želite, zaigramo. ČETRTEK, 14. 1.: 14.15–14.55 Poročila, objave, vreme. — Za uho in peto. — Koroški kulturni pregled (M. Inzko).

LJUBLJANA (327,1 m)

NEDELJA, 27. decembra 1964: 7.40 Pogovor s poslušalci. 8.00 Mladinska radijska igra. 8.51 Iz albuma skladb za mladino. 9.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 13.30 Za našo vas. 17.05 Majhen operni koncert. 17.30 Radijska igra: Solina. 23.05 „Osterčev večer“. — PONEDELJEK, 28. decembra: 8.55 Za mlade radovedneže. Cvetlice na razstavi. 9.10 Zablešimo in zapojmo. 12.05 Kmetijski nasveti. 12.15 Voščila za Novo leto. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 17.05 Glasbena križanka št. 6. 18.45 Pota sodobne medicine. — TOREK, 29. decembra: 8.05 Igrajo vam veseli planšarji in trio Vilija Petriča. 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo. Mladi umetniki — mladim poslušalcem. 9.25 Odlomek iz Gotovčeve opere Ero z onega sveta. 12.05 Radijska kmečka univerza. 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo. Glasbena pravljica: Peter in volk. 14.35 Pet minut za novo pesmico (R. Gobec: Bele snežinke). 17.05 Koncert po željah poslušalcev. 20.00 Flavtist Fedja Rupel. — SREDA, 30. decembra: 8.55 Pisan svet pravljic in zgodb: Deklica z vžgalicami. 9.10 Komorni zbor RTV Ljubljana poje skladbe ruskih romantikov. 9.45 Pianist Aci Bertonec in violinist Edvard Grač. 10.45 Človek in zdravje. 12.05 Kmetijski nasveti: Tema iz vrtnarstva. 12.15 V novem letu mnogo sreče. 12.30 Dvospevi ljubezni. 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo. Mladi umetniki poslušalcem. 14.35 Kaj in kako pojo mladi pevci pri nas in po svetu. 17.05 5. oddaja: Slovenska pihalna šola. — ČETRTEK, 31. decembra: 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo. Glasbena pravljica: Peter in volk. 12.05 Naše znane novoletne jedi, ki jih že dolgo nismo jedli... 12.30 Z valčkom in polko v Silvestrovo. 14.05 Iz repertoarja slovenskih opernih pev-

lico, še delo rajnega dedeja —. Zdaj gori za vasjo zarja od rdeče zasenčene sveče in vsa okenca so svetla, v cerkvi je luč, nad hlevcem svetla zvezda. Zdaj pa se ti ljudje zamujajo pri posvetnosti, mesto, da bi prišli občudovati njegovo delo in poklekli pred jasli... lepa reč!

Ne, Božej, mislo pozabili. Veš, človek je pač tak, da mora najprej poskusiti to, kar je za okus, za oči, za srce, da vidi in doume dobroto in ljubezen božjo.

Res so v zahvalo iz hvaležnosti poklekli pred jaslice. Iz Bogčevega kota se je dvignila prisrčna družinska molitev proti nebu.

Res je tudi, da se je gospodarju pritačila misel, da je dobro opravil domačo službo božjo svete bajte. Gospodinja se zraven zavedala, da je storila veliko delo. Božej je mislil na svojo papirnato vas, ki jo bo jutri prišla njegova Jerca gledat in občudovat. Priska je mislila na novo rutico, ki jo je dobila za Božič — kako se bo postavila z njo — dekla Nana pa je mislila na svoje čipke, katere mora še k rokavcem pritišiti, da bo lepša.

Kaj pa otroci? Tinč je stiskal novi nožiček v žepu, Jozej je v rokav sukal v snopek zvezane tri svinčnice, Metka je obračala na glavi novo kapico in Ančka in Nanin fant in — no in Florej, in mala Micka? Ta pa je svoji novi punčki sklepala ročice pred Jezuškom. A stari ujec in babica? Od nekod jima je prišla misel: Morda je to najin zadnji Božič.

Saj je vse prav, vse je prišlo iz rok božjih — dobra volja in vse drugo, kar imajo ti dobri ljudje v srcih in za razne zemske potrebe in ta ura svetega večera ob betlehemski štaletici sredi razsvetljene papirnate vasi.

Zunaj pa je v srebrnem sijaju biestela sveta noč. Čez zimske poljane je zaplavala pesem polnočnih zvonov. Po vseh vaških poteh so odjeknili koraki; zveneli so v kristalnem snegu tja do živih jasic pod rdečo večno lučko. Tudi Strdinovi.

M. H.

Frane Schnabl

CELOVEC — KLAGENFURT

Bahnhofstraße 38b

- FURNIRJI
- FUNDER- IN LEITGEB FLOŠCE
- POHISTVENE OBLOGE
- RAZLIČNE LETVE itd.

Darila izredne vrednosti!

PFAFF — šivalni in likalni stroji

v PFAFF strokovni trgovini

MONDRE

Klagenfurt-Celovec, 10.-Oktober-Str. 22

Stalna predvajanja

ING ALBERT FLEISCHMANN

KROVSKI MOJSTER

KLAGENFURT

Skladišče: Wulfengasse 2a — Tel. 55-23
Pisarna: Viktringer Ring 9 — Nasproti Kmetijske zbornice.

Se priporoča za vsa strešna-krovska dela

Desete praznike in srečno novo leto želi OPTIK

K. Sekerka
AUGENOPTIKER

Klagenfurt-Celovec, 10.-Oktober-Str. (Prosenhof)

● STAVBENO IN
● POHISTVENO MIZARSTVO

HERMAN KUSCHEJ
PLIBERK — BLEIBURG
KOSCHAT STRASSE 8
Izvršuje vsa mizarška dela.
Želi vesele božične praznike in srečno novo leto 1965 vsem odjemalcem in prijateljem.

Vse najboljše želi za Božič in novo leto vsem svojim cenjenim odjemalcem

MODNA
TRGOVINA

Grünen

KLAGENFURT, BURGGASSE

Blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1965 želi

L. Maurer

LEPO BLAGO ZA OBLEKE
IN PERILO

KLAGENFURT, ALTER PLATZ 35

Vesele božične praznike
in srečno novo leto 1965
želi vsem odjemalcem, pri-
jateljem in znancem
parna pekarna

Edvard Katz

KLAGENFURT — CELOVEC
Waidmannsdorf, Siebenhügelstr. 75

Vsem cenjenim gostom in odjemalcem kakor
tudi vsem prijateljem in znancem želi vesel
Božič in srečno novo leto

Westritschnig

Trgovina z mešanim blagom
in bencinska črpalka

Klagenfurt, Völkermarkter Str. 13

Električne napeljave, hiš-
ne instalacije, strelkovde,
popravila in previjanje
motorjev vam oskrbi naj-
bolje in najceneje

Elektro-trgovina

HOLLAUF

PLIBERK — BLEIBURG

LEPA BOŽIČNA DARILA
— ure, nakit in drugo
pri urarskem mojstru

Gottfried Anrather

Klagenfurt, Paulitschgasse 9
Popravila izvršim takoj in
solidno, kupujem in zame-
njam zlato in srebro (tudi
strto zlato).

*Frohe Festtage
und ein glückliches
neues Jahr
wünscht allen werten Kunden*
KAUFHAUS

SAMONIG
VILLACH AM SAMONIG-ECK

Za Božič — globoko doživetje; ob kon-
cu leta — hvala za zvestobo; za novo
leto — zdravje in uspeh.

Telefon 34103

STAVBENO IN
POHISTVENO MIZARSTVO

Johan Leitgeb

ŠMIDEL NAD PLIBERKOM

Strokovni nasveti, proračuni brezplačno

Vesele božične praznike
in srečno novo leto
želi vsem cenjenim odjemalcem
in prijateljem

Stefan Andrecs

trgovina z železnino

Celovec, Karfreitstraße 9
telefon 47-06

*Frohe Weihnachten, Glück und gute Fahrt
im neuen Jahr*

AUTO-WEDAM-VILLACH

Für jeden das passende Fahrzeug

Vesele božične praznike in srečno novo leto
1965 želi

STAVBENO in POHISTVENO MIZARSTVO

JOHAN DROBESCH

Šmihel na Pliberkom

Izdeluje po želji in v zadovoljstvo naročnikov

WARMUTHSPALTE

*Allen Freunden
und Kunden des
Hauses*

WARMUTH
entbieten wir

*herzliche Glück-
wünsche und ein
glückliches Neues
Jahr!*

**Geschäftsleitung
und Mitarbeiter**

WARMUTHPREISE

STUAG

Straßen- und Tiefbauunternehmung AG,
Filiale Graz für Steiermark und Kärnten,
Bauleitung Völkermarkt, Ludwig Hülgerth - Strobl,

wünscht ihrer Gefolgschaft, den Geschäftsfreunden und den öffentlichen
Auftraggebern frohe Weihnachten und ein erfolgreiches Neues Jahr.

Gradbeno podjetje za ceste in talne gradnje d. d.
Podružnica v Gradcu (za Štajersko in Koroško)
Gradbeno vodstvo v Velikovecu, Ludwig Hülgerth - Strobl,

želi vašim nameščencem, poslovnim prijateljem in naročnikom javnih
gradbenih del vesele božične praznike in uspehov polno novo leto!

● Diese Spalte ist das ganze Jahr
hindurch geschäftlichen Anzeigen
vorbehalten.
● Heute soll von Geschäften nicht
die Rede sein.

● Betriebsleitung und Mitarbeiter der
Fabrik und aller Kärntner
● F.R.C.-Möbelhäuser wünschen
den Freunden der heimischen
● F.R.C.-Möbel und allen, die es
noch werden wollen

*frohe Festtage
und ein gesundes, erfolgreiches
Neues Jahr*

● Glückauf 1965!

FERCHER-REICHMANN & CIE
MOBELFABRIK — VILLACH

NEKAJ NASVETOV ZA PRVO POMOC

Če je v hiši bolezen

Jesen in zima sta tudi čas, ko so prehlad, kašelj, angina in druge podobne bolezni skoraj v vsaki hiši gostje. Če sami spoznamo bolezen in je ta šele na svojem začetku, tedaj se prav lahko zatečemo tudi k domačim zdravilom, ki pogosto uspešno pomagajo. Kdor ima angino, naj grgrga mešanico iz žlice vinskega kisa, žlice medu in žlice bezgovega čaja. Vse to zavreš in grgrraš. Najbolje, da to storiš večkrat in v tem primeru skuhaš te mešanice več.

Zoper angino so prav dobri tudi obkladki iz grškega sena ali grške detelje. To je rumena, dišča moka, ki jo skuhamo v močnik, na debelo namažemo z njo platnen ovitek in polagamo na boleče mesto.

Pozimi, ko kurimo peči, se tudi večkrat opečemo, posebno otroški zdravniški vedo povedati, da se zatekajo k njim po pomoč matere z opečenimi otroki. Seveda, če so opekline hude, ne odlašajmo in pojdimo nemudoma k zdravniku, manjše opekline pa pozdravimo samo s tem, da namažemo opečeno mesto z beljakom ali polagamo obklad-

ke s kislim zeljem. To je tudi izvrstno sredstvo zoper zaprtje, če ga nekaj pojemo na tešče, pomešanega z jedilnim oljem.

Kašelj je posebno nadležna bolezen, ki nam ne da miru niti ponoči. Naberimo veliko špičastega tropotca, na desetinko vse količine tropotca vzameš cikorijsko, rman in regrat. Vse skupaj očisti, operi, potolci in prav na drobno zreži in daj v lončeno posodo. Na to vlij toliko vode, da rastline pokrije. Pusti, naj vse stoji čez noč. Naslednji dan prevri, ohladi in pretlači, nato daj na vsak liter soka pol kilograma kandis sladkorja. Potem kuhaj sok s sladkorjem zelo počasi, da povre za štiri prste. Sok spravi v čiste steklenice in vzemi večkrat na dan po eno žlico.

Tudi vinska rutica je koristna, a malo znana zdravilna rastlina. Pomaga zoper krvni pritisk, če se komu vrti v glavi ali če je glava težka. Pomaga tudi pri naduhi, premočnem utripanju srca. Dobro je, če imamo vinsko rutico namočeno v dobrem domačem žganju ali spirititu ter jo jemljemo po kapljicah na sladkorju.

Tudi žajbelj ali kadulja je izvrstno sredstvo zoper kašelj. Navadno ga skuhamo v mleku, sladkamo in precejimo. Pijemo še vročega. Žgan sladkor je prav tako izvrstno sredstvo, ki nam pomaga, da se čimprej znebimo nadležnega katarja, ki nas tišči v grlu. Lahko ga prevremo z mlekom ali z lipovim čajem. Najbolje, da to storimo zvečer, ker se po njem znojimo.

Če imaš slabo prebavo, je dobro popiti na tešče skodelico zeljnice — vode, ki jo dobimo pri kisanju zelja. Prav tako je tudi dobra voda od kisle repe, ki jo večkrat ponudimo tudi otrokom.

Vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem blagoslovljeno in uspehov polno novo leto 1965 želi

trgovina

Gaspar Ogris-Martič

BILČOVŠ

Naredimo si kompost

Razlikujemo več vrst komposta:

1. Kompost iz snovi, katere se težko razkrajajo. To so: perje, pleve itd.
2. Kompost iz pepela, odpadkov pri čiščenju kanalov.
3. Kompost iz slame, koruznice in gnoja.

V novejšem času ne kompostiramo več slame, koruznice in ostalih rastlin, s katerimi lahko gnojimo tako, da jih pustimo kar na polju (koruznica, slama) in jih podorjemo.

Za kompost uporabljamo samo stvari, katere ne moremo smotrnejše uporabiti in ki nam na dvorišču delajo samo napoto. Vedeti pa moramo, da se nekateri odpadki dlje razkrajajo kot drugi. Zato grupirajmo kompost po materialu, iz katerega ga želimo dobiti. Na primer za razkroj kosti bo torej potrebno več časa kot pa za razkroj plev in odpadkov slame.

Posebej moramo pri kompostiranju paziti na pleve. Če je plevel že v semenu, ga kompostirajmo v tanke sloje tako, da mu omogočimo kaljenje, in ko vzkači, ga samo obrnemo in tako ga uničimo. Na vsak način pa mu moramo tu na kompostišču omogočiti kaljenje, ker drugače bo kalil na polju in napravil precej škode.

Dober kompost dobimo na sledeči način:

Na 25 cm debel sloj zemlje damo do 30 cm debel sloj slame, plev (odvisno kaj hočemo kompostirati). Temu sledi sloj zemlje itd., seveda na vrhu mora biti vedno sloj zemlje.

Za boljše delovanje drobnoživk in za nevtralizacijo kislin je dobro, da kompost mešamo z apnom. Za to lahko porabimo odpadke apna ali pa okoli 80 kg apnenca (kalcijevega karbonata) na kubični meter komposta.

Da bi vse to še pospešili, zlasti če je kompost še suh, je dobro, če ga od časa do časa polijemo z gnojnico. Gnojnica se poliva vedno takrat, ko kompostu dodamo apno. Temu dodajmo še nekaj dušičnih gnojil, ker pospešujejo razkroj snovi in zorenje komposta. V tem primeru je najboljša, da dodamo apneni dušik, ker zmanjšuje kislost, teže se izpira iz komposta kot ostala dušična gnojila in ugodno vpliva na zorenje komposta.

Hranilna vrednost komposta je zelo različna. Zavisi od snovi, iz katerih je narejen, od hitrosti zorenja in od vremenskih pogojev, v katerih je zorel.

Povprečno pa kompost vsebuje: 0,33 odstotkov dušika, 0,18 odstotkov fosforja, 0,27 odstotkov kalija in do 4 odstotke kalcija.

VELETRGOVINA

Friedrich Jungbauer
OHG

CENTRALA:

Klagenfurt,
10.-Oktober Straße 28
Telefon: 57-73, 33-26

PODRUZNICE:

Villach, telefon 40-81
Völkermarkt, telefon 288
Feldkirchen, telefon 21-80

Filmska ocena

St. Jakob v Rožu

Petek, 25. december: Mein Vaterhaus steht in den Bergen (III) — Neki posestnik, ki misli, da je ubil svojega sosedo, se zaradi tega ne upira nekemu izsiljevalcu. Preprosto, neverjetno dejanje. Sobota, 26. dec.: Der Graf von Monte Christo (III) — Po znamen romanu Aleksandra Dumasa. Osebnost mašče-

vanje se preveč poudarja, na splošno pa nudi ta film napeto zabavo. Nedelja, 27. dec.: Die Fledermaus (III) — Popolnoma zgrešena modernizacija Strauss-ove operete, v kvaliteti glasbe zmanjšan in nemškimi popevskimi filmom prilagojen. Sreda, 30. dec.: Ein Mann allein (IV) — Film iz divjega zapada. Četrtek, 31. dec.: Volles Herz und leere Taschen (V) — Veseliga. Z neokusnimi scenami, ki v moralni smiselnosti negativno vplivajo. Film odsvetujemo! Petek, 1. januarja 1965: Kaisermanöver (III) — Povprečen zabavni film iz oficrskega okolja stare monarhije. So-

Za
božične praznike
in za
novo leto
želimo
vse najboljše

TISKARNA • KNJIGARNE IN PAPIRNIC

CARINTHIA

Mala oglasa

Tudi na obroke lahko seveda kupite naše pletilne aparate. N. pr. za Passap Automatic plačate ob nakupu 850.— šil., ostalo pa v 12 mesečnih obrokih! — WOLL- und STRICKBAR, Klagenfurt-Celovec, nasproti kapucinske cerkve.

Kupim olupljene borovce, vsako množino, od 12–20 cm premera, 4 m dolge, po najboljši dnevni ceni. Dostaviti do trdnice odvozne ceste. — Ponudbe pošljite na: PETER WALDER, Stadtmärkermeister, Klagenfurt-Celovec, Türkgrasse 1 (Telefon 52-70).

Frohe Festtage
und gute Fahrt 1965

ENTBIETEN

KNOCH

KLAGENFURT
VILLACH

HARRICH & CO.

ST. VEIT A. D. GLAN
WOLFSBERG

ÖDK je otvorila novo poslopje

V Celovcu je ÖDK (Avstrijska družba dravskih elektrarn), 17. decembra otvorila novo mogočno stavbo v Anzengruberstraße. Tej slovesni otvoritvi so se odzvali številni častni gostje: med njimi prevzvišeni škof dr. Jožef Köstner, senior Schmidt kot zastopnik superintendenta Glawischniga, deželni glavar Wedenig, predsednik deželnega zbora Tillian, kakor tudi zastopniki uradov in gospodarstva in drugi.

Ob začetku slovesne otvoritve je zaigral godalni kvartet celovškega Mestnega gledališča: Kvartet v Es-duru, 1. stavek Franca Schuberta. Kot prvi govornik je nastopil direktor dipl.-ing. Erik Werner, ki je v svojem pregnantem govoru orisal razvoj ÖDK od leta 1947 do danes. V svojem govoru je tudi izjavil, da bodo v prihodnjem letu izvršili načrt projekta Blstrica v Rožu. Zahvalil se je vsem tvežkam za dobro izvršeno delo, posebno še županu za sodelovanje in razumevanje. Poudaril je tudi velike zasluge arhitekta dipl.-ing. Rudolfa Nitscha, ki je napravil načrt za to krasno poslopje. Sledil je govor direktorja Gastona Kugler-

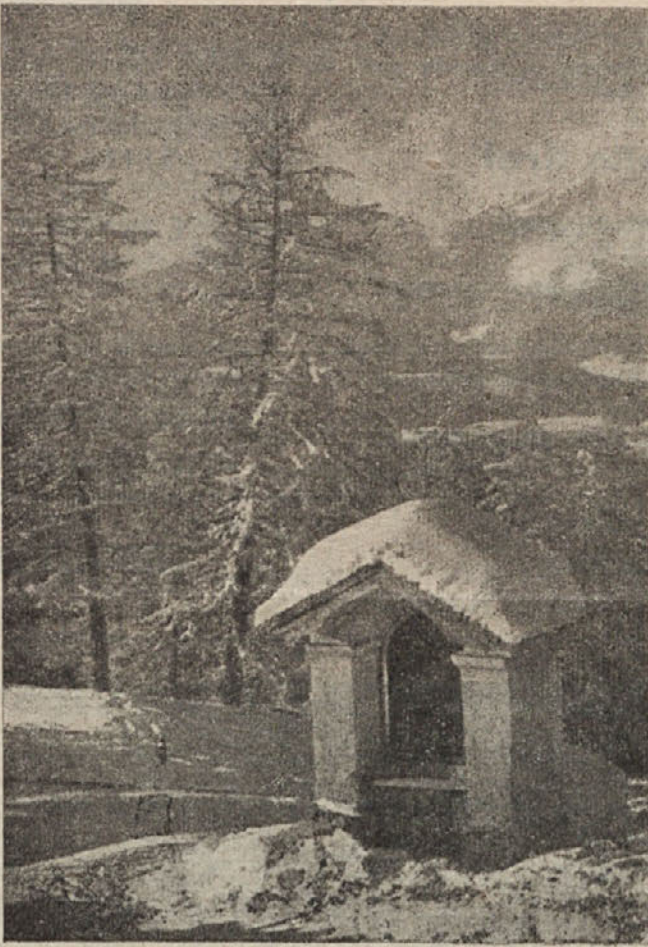
ja, v katerem je nakazal velike naloge električne energije in zmogljivost v gospodarstvu naše dežele. Poudaril je, da je ta družba še mlada in da bi se tudi pred graditvijo atomske centrale (Atomkraftwerk) ne ustavili.

Dalje so govorili še ing. Moser, arhitekt dipl.-ing. Rudolf Nitsch ter župan Hans Außerwinkler.

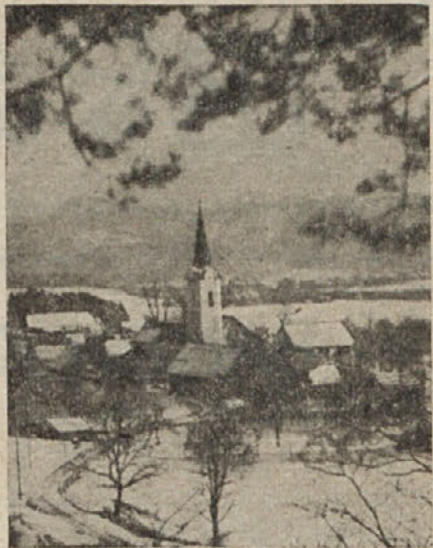
Kot zadnji je govoril deželni glavar Ferdinand Wedenig, ki je priznal velike zasluge ÖDK, ki jo je imenoval veliko družino, ki dela v korist Celovcu in celi Koroški. Od prometnega ministra Probstja je dobil pismo, v katerem zagotavlja ta gradnjo v Malti. Ob koncu svojega govora je deželni glavar slovesno predal upravno poslopje svojemu namenu.

Za zaključek je godalni kvartet zaigral Beethovnovo „Kvartet v A-duru, 4. stavek. Po slovesni otvoritvi so si častni gostje lahko ogledali poslopje in vse njegove moderne naprave. Celovec je s to gradnjo pridobil markantno poslopje, ki opleša mestno sliko pri Vrbskem jezeru.

Blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1965

DRUŽINA Dr. VALENTIN INZKO SVEČE v ROŽU	DRUŽINA Prof. dr. JOŠKO TISCHLER ravnatelj Slovenske gimnazije CELOVEC	DRUŽINA MOSTEČNIK — DR. VOSPERNIK PODRAVLJE	ALES ZECHNER CELOVEC
Sorodnikom, znancem in rojakom želi obilo iskrenega božičnega veselja in blagoslova v novem letu RUDOLF SAFRAN CELOVEC	Vsem našim odjemalcem, znancem in pri- jateljem A. OUSCHAN trgovina ZELEZNA KAPLA	RANC RAUTER trgovina ST. JAKOB v Rožu	Vsem odjemalcem in znancem LOVRENC LAUSEGGER krojaštvo BISTRICA v ROŽU
Družina Dr. VINCENC ZIKULNIG CELOVEC Karfreitstrasse 32	AVGUŠTIN ČEBUL župnik ST. LENART pri SEMMIH STUDENCIH	Družina Prof. JOŽKO HUTTER GLOBASNICA	Vsem izseljencem, prijateljem in znancem družina OJCL in GALLOB ZGORNJI BREG
Dr. JANKO TISCHLER odvetnik CELOVEC 8.-Mai-Straße 16			Družina Ing. ANTON SCHLAPPER ST. JAKOB v ROŽU
DRUŽINA LUŽNIK, pd. ROZAR GALICIJA			Vsem rojakom, sobratom in šaranom VILKO PIPP župnik SMIKLAVŽ ob DRAVI
VINKO ZALETEL župni upravitelj v VOGRČAH			Družina MIHAEL BAUMGARTNER GORINČICE pri ST. JAKOBU v Rožu
SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO „ROŽ“ ST. JAKOB v ROŽU želi odbornikom, članom in ljubiteljem slo- venske prosvete blagoslovljen Božič in srečno novo leto 1965.			Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem članom in podpornikom KATOLIŠKO PROSVETNO DRUŠTVO in organizacija „ČRNI KLOBUK“ GLOBASNICA
ANTON KUCHLING župnik BISTRICA na ZILJI			JOŽEF ADAMIČ župnik LIPA nad VRBO
Vsem znancem in sorodnikom družina PODNARJEVA SLOVENJI PLAJBERK			Vsem odjemalcem, znancem in prijateljem Hilda in Aleksander KLAURA ZELEZNA KAPLA, tel. 236
JOŽEF ŠTIH župnik BILČOVŠ			Vsem svojim klientom in znancem želi vesel Božič in srečno novo leto družina ARBEITSTEIN PLIBERK
Vsem prijateljem, znancem, izseljencem in cenjenim gostom družina SMRTNIK in gostilna FRANCL KORTE pri ZELEDNI KAPLI	Zimski mir pri nas na Koroškem		Blagoslovljen Božič in milosti bogato novo leto želi vsem znancem doma in po svetu JURIJ BALASSA učitelj ST. LENART pri SEMMIH STUDENCIH
Vsem prijateljem in znancem MARTIN KUCHLER župnik na GOZDANJAH	LEOPOLD KASSL kaplan DOBRLA VES	Vsem prijateljem in znancem ter sorodnikom doma in v Ameriki želi družina TRAMPUŽ, pd. BOŽIČ DOB pri PLIBERKU	MATEJ IGERC župnik na SUHI
NIKO MARKTL župnik v ROŽEKU	Vsem cenjenim odjemalcem ANDREJ HADERLAP trgovina ZELEZNA KAPLA	DRUŽINA JANEŽIČ-eva LESE pri St. Jakobu v Rožu	MATEJ NAGELE župnik ZITARA VES
JAKOB ŠTREKELJ župnik GORENČE	MESARIJA FRANC ERLACH DOBJE pri BASKEM JEZERU	Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem družina VALENTIN HARTMAN KLOPINJ	Vsem cenjenim gostom, znancem in prija- teljem — gostilna SMERTNIK, pd. KOVAC OBIRSKO
VALENTIN PLANTEV izdelovanje vil in cokel VELIKOVEC	Vsem cenjenim odjemalcem in znancem PETER HRIBERNIK mizar ZIHPOLE	GOSTILNA ŠERCER SMIHEL nad PLIBERKOM	Vsem cenjenim gostom in znancem gostilna PRANGAR ZMOTIČE — BRNCA
Vsem znancem in prijateljem družina STERN, pd. PLESNIKAR v KORTAH	Cenjenim gostom, odjemalcem in znancem MARIA PAULITSCH gostilna in trgovina BELA pri ZELEDNI KAPLI	Svojim staršem in prijateljem FARNA MLADINA ST. JANŽ v ROŽU	Vsem prijateljem in znancem družina ROPAC, pd. HANZEL LOCE — St. Ilj ob Dravi
Vsem svojim cenjenim odjemalcem KAREL KOGOJ trgovina z mešanim blagom ZELEZNA KAPLA Podružnica: SUHA-REBRCA	Vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi vse dobro za praznike in se priporoča Družina WEISS krojaštvo ST. JANŽ v Rožu CELOVEC, Spitalgasse 12	Vsem bivšim želinjskim in smarješkimi duš- nim pastirjem ter prijateljem in znancem družina KUCHLING, pd. HAVŽARJEVA ZELINJE	Sedanjim in nekdanjim župljanom voščim blagoslov božji k božičnim praznikom in novemu letu VALENTIN BRANDSTÄTTER prošt DOBRLA VES

Vsem zavednim Slovencem širom Koroske NEŽKA SKRUTL GORICE pri ŽITARI VESI	Družina DUMPELNIK-ova ŠTEBEN v PODJUNI	Vsem, ki berejo „Naš tednik - Kroniko“ želi vse dobro VALENTIN POLANSEK z družino na OBIRSKEM	Vsem faranom v Zvabeku in prijateljem v Železni Kapli SIMON WUTTE župnik v ZVABEKU
Vsem odjemalcem sadnih dreves in vsem obiskovalcem našega penziona MAIERHOFER KAZAZE pri BILČOVSU	Vsem prijateljem in znancem TOMAZ HOLMAR župni upravitelj na OBIRSKEM	JAKOB MOSCHITZ župnik BRDO pri ŠMOHORJU	Družina MESNIK GORJE na ZILJI
HRANILNICA in POSOJILNICA DOBRLA VES želi svojim članom in vlagateljem vesele božične praznike in uspešno novo leto 1965	Vsem faranom, gg. sobratom, sorodnikom in znancem bogat božični blagoslov ob jaslih Odrašenikovih; „Našemu tedniku - Kroniki“ pa več vnetih dopisnikov, sotrudnikov in bravcev! ALOJZI VAUTI župnik v SELAH	Vsem svojim članom in vlagateljem želi vesele božične praznike in uspešno novo leto 1965 HRANILNICA in POSOJILNICA ŠMIHEL pri PLIBERKU	Vsem znancem in prijateljem širom Koroske želi vesel Božič in srečno novo leto ANTON DOLINSEK inkasant BELA pri ŽELEZNI KAPLI
Vsem prijateljem bratske pozdrave in voščila za Božič in srečno novo leto MILKA HARTMAN LIBUČE	Vsem znancem sorodnikom in prijateljem družina NOVAK OBIRSKO	ALBINCA in JOŽA KOBENTAR ŠT. PETER pri Št. Jakobu v Rožu	FLORIJAN ZERGOI župni upravitelj KAZAZE
JOHAN KEŽAR grabljar HORCE pri Št. Vidu v Podjuni	Vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem želi družina JOŽEF WAKOUNIG MLINČE	Vsem faranom in znancem FRANC KRIŠTOF župni upravitelj ŠT. VID v PODJUNI	Vsem znancem in prijateljem družina KEŽAR LEPENJA
Družina Dr. VINKO ZWITTER ŠT. JAKOB v ROŽU	Vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in delavcem želi blagoslovljene praznike ter srečno novo leto 1965 Valentin Krof tesarstvo in žaga DOB — PLIBERK	VSEM ODJEMALCEM, ZNANCEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ŽELI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN VSE NAJBOLJŠE V NOVEM LETU 1965	Friderik Wutej CEMENTNI IZDELKI Gluih les 2 ŠT. VID v PODJUNI
Družini RAINER-SUŠNIKOVA in KOŠIR-KOVAČEVA v LOGI VESI	Vsem znancem, sorodnikom in prijateljem družina RIGELNIK, pd. KOZAMURNIKOVA na OBIRSKEM	Družina LIPJEVA in ŽAGMOŠTROVA v LEŠAH pri ŠT. JAKOBU v Rožu	Dr. PAVLE ZABLATNIK CELOVEC, Rebhunweg 28
Družina JANČIČ ŠMARJETA v Rožu	Družina OŽEKAR SLOVENJI PLAJBERK	Družina OLIP — JEREBOVA OBIRSKO	Vsem obiskovalcem ŠTEKLNOVE gostilne v GLOBASNICI
IVA in FRANC ZABAVNIK BRDO pri ŠMOHORJU		Znancem in odjemalcem ANDREJ LAMPICHLER krojaštvo RADISE	
Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem širom domovine družina RUPIJEVA VELINJA VES		Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem želi vesel Božič HAUPTMANOVA mama z OTOŽA	
Svojim odjemalcem želi vesele božične praznike in uspeha polno novo leto 1965 KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA r. z. z. o. j. ŠT. JAKOB v ROŽU		HRANILNICA in POSOJILNICA LEDINCE želi svojim članom in vlagateljem vesele božične praznike in uspešno novo leto 1965	
Dr. FRANC ZEICHEN župnik ST. RUPERT pri VELIKOVCU	Vsem prijateljem in znancem, družina JOŽE URANK, pd. KAVH ENCENNA VES	ŠTEFAN MESSNER župnik v ŽELEZNI KAPLI	 Vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želimo vesele božične praznike in uspehov polno novo leto 1965 in vsem, ki hodijo mimo, kajti v obnovljeni samopostrežni trgovini dobite vse, kar vam želelo bo srce. Trgovina Majdič ŽELEZNA KAPLA
HRANILNICA in POSOJILNICA ŽELEZNA KAPLA želi svojim članom in vlagateljem vesele božične praznike in uspešno novo leto 1965	HRANILNICA in POSOJILNICA BISTRICA na ZILJI želi svojim članom in vlagateljem vesele božične praznike in uspešno novo leto 1965	Blagoslovljen Božič in srečno, uspehov polno novo leto 1965 želi ALOJZ PERNE izdelovanje krtač in čopičev ŠT. VEIT/Glan — ŠT. VID ob Glini Lastenstraße 21, tel. 0-42-12 21-62	
Vsem znancem po svetu želim blagoslovljen in milosti poln Božič ter srečno novo leto VINKO JUSTIN JUDENBURG/Štm., Herlingenstr. 25	Vsem odjemalcem, znancem in prijateljem KOFLER mizarstvo ŠT. PETER pri Št. Jakobu	Dr. KRISTIJAN PUSCHNIG živinozdravnik ŠT. JAKOB v ROŽU	
Vsem svojim klientom in znancem želi vesel Božič in srečno novo leto Dr. HANS WALDHAUSER zobozdravnik ŠT. JAKOB v Rožu	Vsem sorodnikom, znancem in nekdanjim izseljencem DRUŽINA IZOP GORINČICE pri ŠT. JAKOBU v Rožu	 Vsem prijateljem in znancem doma in po širnem svetu želijo obilo prave božične radosti in mnogo sreče in uspehov v prihodnjem letu Uslužbenei tiskarne in knjigarne Družbe sv. Mohorja v Celoveu	MAČIČ-eva REKA pri ŠT. JAKOBU v Rožu
Vsem odjemalcem vesel Božič in srečno novo leto JOHAN WUTTE mizarstvo in žaga MLINČE — Št. Vid v Podjuni Tel. 04237-234	Vsem znancem in prijateljem v domovini in tujini Družina HAJNZIČ REBRCA 30 Post Miklaushof, Ktn.		

Vsem sorodnikom in znancem družina SAFRAN, pd. POMOČ BILČOVŠ	DREVESNICA ing. MARKO POLZER ŠT. VID v Podjuni	Vsem znancem in prijateljem IGNAC DAVID kaplan ŠT. JAKOB v ROŽU	Vsem dragim znancem, dolinskim romarjem in dobrotnikom ZUPNI URAD POKRČE
Vsem odjemalcem, znancem in prijateljem HANS FRKOWITSCH krojaštvo VELIKOVEC	Vsem izseljencem in znancem družina URANK, pd. PETREJ ENCENNA VES	Vsej duhovščini in vernikom DEKANIJSKI URAD TINJE	Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem DRUŽINA BISTRICNIK OBIRSKO
Družina GABRIEL, pd. TISCHLER ŠT. JANŽ v ROŽU	PETER OLIP lesni trgovec SELE	Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem družina ZABLATNIK BILNJOVS	DRUŽINA HANS MILLONIG GORJE na ZILJI
		Kmetijsko-gospodinjiski šoli v Št. Rupertu pri Velikovcu in v Št. Jakobu v Rožu želita svojim dobrotnikom in nekdanjim gojenkam prijetne božične praznike, polne ljubezni in miru, ter srečno novo leto!	
JOZEF KOGLEK župnik v ŠKOCIJANU	Tapetnik in polagalec talnih oblog SIMON RAUTER nasl. HANS WUZELLA ŠT. JAKOB v ROŽU	ANDREJ KARICELJ župnik ŠT. JAKOB v Rožu	DRUŽINA MIKLAW PODHOM pri DOBRILI VESI
 Vsem gostom, sorodnikom, znancem in prijateljem gostilna RASTOČNIK KOPRIVNA pri ŽELEZNI KAPLI	Vsem znancem in izseljencem po naši Korški, vsem prijateljem in bralcem našega lista, vsem sotrudnikom in dopisnikom tu in preko morja in prosi za nadaljnjo zvestobo in sodelovanje odgovorni urednik J. TOLMAJER in DRUŽINA RADIŠE	 Vsem sorodnikom in znancem družina JANEZ in ANTON MIKLAVČIČ opekarna ŠT. JAKOB, št. 87 v Rožu	Najprisernejša voščila k božičnim praznikom in novemu letu želi odjemalcem in znancem FRANC KASTRUN zastopstvo kmetijskih strojev BELA pri ŽELEZNI KAPLI
Vsem prijateljem in znancem družina KASSL, pd. KUHLING ŽELINJE	Vsem prijateljem in znancem vesele praznike in srečno novo leto družina ZERZER v SVEČAH	NIKO KRIEGL in družina ZAHOMEC	LUDOVIK JANK župnik na RADIŠAH
Vsem prijateljem in znancem TRATNIKOVA DRUŽINA LEDINCE	Vsej duhovščini in vernikom pliberške dekanije DEKANIJSKI URAD v ŠMIHELU	DRUŽINA GREGORN DULE pri ŽITARI VESI	MARTIN SKORJANC župnik v SVEČAH
Dipl. trg. JANKO URANK CELOVEC	Vsem cenjenim odjemalcem in znancem F. FRANK trgovina, gostilna in mlin ŠT. JAKOB v Rožu	Družina UŽNIKOVA in KALIŠNIKOVA SELE	Vsem nekdanjim slovenskim izseljencem in drugim znancem URBAN in MARIJA OLIP SELE
 Vsem znancem, odjemalcem, prijateljem in gostom SMREČNIK — ŠOŠTAR trgovina in gostilna GLOBASNICA	Vsem faranom in kulturnim delavcem, posebno pa požrtvovalnemu g. župniku želi blagoslovljene božične praznike in uspešno leto 1965 FARNA MLADINA ŠT. JANŽ v ROŽU	Vsem naročnikom in odjemalcem priklopnih vozov ter vsem prijateljem in znancem želi vesel Božič in uspehov polno novo leto 1965 ŠTEFAN GREGORIČ kovaštvo in vodni inštalater GLOBASNICA	Kmečko-gospodarska zadruga in HRANILNICA in POSOJILNICA V GLOBASNICI želita svojim odjemalcem in vlagateljem blagoslovljene božične praznike in uspeha polno novo leto 1965
Vsem svojim odjemalcem želi vse dobro za Božič in novo leto MICHEUZ trgovina ŽELEZNA KAPLA	Prijetne praznike ter veselo in uspeha polno novo leto 1965 želi vsem članom in odjemalcem Kmečka gospodarska zadruga r. z. z. o. j. Bela - Železna Kapla		
Družini PETRIČEVA in MOTIJEVA NOVO SELO pri Kotmari vesi	Vsem cenjenim odjemalcem, gostom, znancem in prešovcem MIHEJ ANTONIČ REKA pri ŠT. JAKOBU v Rožu	Vsem članom, vlagateljem in prijateljem želi vesele in blagoslovljene božične praznike ter obilo uspeha v novem letu HRANILNICA in POSOJILNICA r. z. z. n. j. BILČOVŠ	Svojim volilcem, znancem in prijateljem želi vse najboljše za Božič, obenem pa tudi uspehov v novem letu MIRKO KUMER podžupan v PLIBERKU
Vsem cenjenim odjemalcem in znancem želi vse dobro za Božič in novo leto 1965 družina URBAS. VELIKOVEC	Vsem znancem in prijateljem želi milosti polne božične praznike MAKS MIHOR župni upravitelj ŠT. ŠTEFAN na ZILJI		

Obilo božičnega miru in blagoslova ter srečno novo leto želi Dimpelnikovim v Stebnu, vsem ostalim sorodnikom in znanecm

družina FRANK KASTIGAR

EUCLID/Ohio (USA)

KOROŠKA DIJASKA ZVEZA

pozdravlja vse rojake in se zahvaljuje vsem dobrotnikom na Zilji, v Rožu in Podjuni in želi vse članom in drugim študentom ter vsem prijateljem milosti polne božične praznike in mnogo uspehov v novem letu.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem starim članom, prijateljem in znanecm

KLUB SLOVENSKEŠKIH ŠTUDENTOV
na Dunaju

Blagoslovljen Božič in srečno novo leto vsem slovenskim družinam na Koroškem

KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA

Vsem našim pevcem in ljubiteljem slovenskega petja blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto

ZVEZA PEVSKIH DRUŠTEV

Naj bi prineslo novorojeno božje Dete vsem našim rojakom obilo prave božične radosti in blagoslova

AKADEMIJA
SLOVENSKEŠKIH BOGOSLOVCEV

Blagoslovljene božične praznike in srečno, uspešno novo leto želi vsem svojim članom in prijateljem

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN USPEHOV POLNO NOVO LETO

želi svojim cenjenim odjemalcem tvrdka

JOSEF DOLINSCHKEK
ING. H. SOMMER OHG.

Klagenfurt - Celovec
Benediktinerplatz 10
Telefon 67-33

Vsem sorodnikom, znanecm in prijateljem želi blagoslovljen Božič in srečno novo leto

družina PRESCHERN

LOCE ob BASKEM JEZERU

Vesele božične praznike ter uspešno novo leto želi vsem odjemalcem in prijateljem

ČEVLJARSKI MOJSTER

Franz Tomasch

ST. LIPŠ pri Dobri vesi

Daruj za tiskovni sklad!

PRODAJA ♦ SKLADIŠČE NADOMESTNIH DELOV
POSLOVANJE ♦ DELAVNICA ZA POPRAVILA

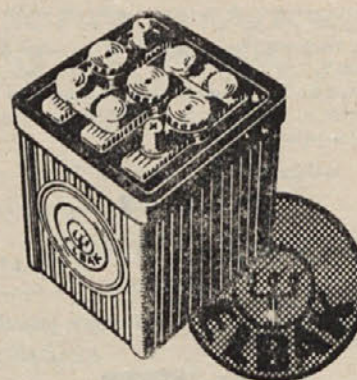
Josef Kirchbaumer

KLAGENFURT, Rosentaler Straße 48, tel. 23-38

ODVLACILNA SLUŽBA PODNEVI IN PONOČI: Tel. 23-38 ali 61-51

Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto

ELBAK - baterije

Za vsa motorna vozila

ELBAK

TOVARNA AKUMULATORJEV

Izdajno skladišče Klagenfurt — Celovec

Delavnica in polnilna postaja

Lidmanskysgasse, telefon 55-38

Karl Pötscher

konjski mesar

KLAGENFURT — CELOVEC
Pischeldorfer Straße 12, telefon 55-22
PREVZAMEMO TUDI ZAVAROVANE KONJE
Kupujemo po najvišji dnevni ceni.
Če je sila, koljemo tudi ponoči.

Gradbeno, stavbarsko in galanterijsko kleparstvo, kritje cerkva in stolpov

Helmut Grossnegger

KLEPARSKI MOJSTER
KLAGENFURT
Villacher Ring 31, tel. 24-90

Blagoslovljene božične praznike in uspeha polno leto 1965

želi vsem odjemalcem in prijateljem ter se priporoča tudi za naprej

HANZEJ KOVAČIČ

BELJAK, Gerbergasse (nasproti kina Apollo)

Gradbena družba z o. j.

ERHARD MÖRTL & Co.

WOLFSBERG, Knt.

Telefon 2882, 2883-serlja

Talne, cestne, betonske, mostovne gradnje in naprava vodnih zbiralnikov.

Würden Sie ihr neues Auto

...absichtlich an Stahlbarrieren und Betonwänden zerschmettern?
...stundenlang durch feinsten Staub in Form von Talkumpulver jagen?
...immer wieder durch knietiefes Meerwasser fahren?
...monatelang durch den Wüstenstaub und Schlamm Afrikas quälen?
...mit Tausenden Kaltstarts durch die Schneestürme am Polarkreis hetzen?
...Tausende Kilometer über die berühmten Pflasterstraßen Belgien rasen lassen?
...wochenlang mit Vollgas über alle Autobahnen Europas fahren?

Sie würden das alles sicher nicht tun
— aber Fiat tat es für Sie
— in der jahrelangen Erprobungszeit des neuen

8 STEYR
8 FIAT
8 50
GENAU DER RICHTIGE

Darum ist er

- Für jeden Fahrer
- Für zarte Damenhände
- Für robusteste Ansprüche
- Für sportliche junge Leute

ALS WENDIGER, ANSPRUCHSLOSER ZEITWAGEN

- 4 Zylinder - 34 DIN-PS - 4 Gänge (alle Vollsynchon und Porschesystem) - 5 Sitze
- - Plombiertes Kühlsystem (wartungsfrei und frostsicher) - Übergroßer Kofferraum
- Höchstgeschwindigkeit ca. 120 km/h - Elastizität 40 km/h im 4. Gang - Steigfähigkeit 31 Prozent - Benzinverbrauch ca. 6,7 l/100 km (Normalbenzin) - Steuer S 37.-
- (monatlich) - Versicherung S 1145.- (pro Jahr)

PREIS (komplett ausgestattet):

S 33.950.-

Ihre Garantien:

1 Million Probekilometer auf 3 Kontinenten
25.000 seit Monaten in aller Welt laufende Wagen
und 1 Jahr Garantie auf Material und Arbeit

Darum

Denn

besuchen Sie uns bitte zu einer unverbindlichen Probefahrt (auch Samstag, bis 12.00 Uhr)
Rasche Bestellung sichert Ihnen noch kurze Lieferzeit

VERTRETUNG FÜR KÄRNTEN

Thomas Bohrer

KLAGENFURT ▲ AUGUST-JAKSCH-STRASSE 44 ▲ Tel. 36 71 Serie

Vsem prijateljem, odjemalcem in gostom želijo
vesele božične praznike in srečno leto 1965 lastniki in sodelavci

PODJUNSKA TRGOVSKE DRUŽBE *Bratje Rutar & Co.* V DOBRLI VESI

poslovodja
MILAN RUTAR
in
MARA RUTAR
Žitara ves
Dobrla ves

Trgovina in gostilna
VLADIMIR RUTAR
Žitara ves
tel. 04237-237

Trgovina in penzion
ob Klopinskem jezeru
ANTON in AGNEZ RUTAR
Selo — Št. Vid

Trgovina in hotel
gostilna — kopališče
FRANC in MICKA RUTAR
Dobrla ves
Lovanke, Mokrije

Trgovsko in transportno
podjetje
**ŠTEFAN in LJUDMILA
SIENČNIK**
Dobrla ves

Richtig wirtschaften — besser leben

Menschen
unserer Zeit

kaufen im **KONSUM**

Vesel Božič —

srečno novo leto 1965!

Vesele božične praznike in zdravo
novo leto 1965 želi vsem svojim od-
jemalcem

HELMUT SCHWAB

GRADBENI MATERIAL
DEZELNI PRIDELKI

Kühnsdorf — Sinča ves

TELEFON 508

Vodne
napeljave,

sanitarne
naprave,

centralne
kurjave

Pfrimer & Möblacher

Klagenfurt, Ausstellungsstr. 3. Tel. 22-45 45-25

Vsem svojim delavcem, voznikom,
dobaviteljem, znancem in prijateljem
želi blagoslovljene božične praznike
in srečno novo leto

LESNA TRGOVINA —
ŽAGA — EKSPORT

FRANZ
Mertel

BRNCA pri BELJAKU
FURNITZ bei VILLACH

Kupujem iglasti les, tudi stoječ

**EIN SCHÖNES
WEIHNACHTSFEST**

**FASERPLATTENFABRIK
A. FUNDER JUN.
ST. VEIT/GLAN**

Vsem odjemalcem, prijateljem in
znancem želi blagoslovljene bo-
žične praznike in srečno novo
leto 1965

Robert Eržen

stiskalnica za olje in mošt

STEBEN v PODJUNI

Vesele božične praznike in srečno novo
leto želi vsem cenjenim odjemalcem in
znancem

**JAKOB
ORASCH**

TRGOVINA Z OBLEKO
ZELEZNA KAPLA
telefon 243

Allen Kunden,
Freunden
und Bekannten
gesegnete
Weihnachten
und
ein glückliches
neues Jahr

Hans Primig

Baumeister
Markt Griffen

Vsem svojim odjemalcem, dobaviteljem, znancem in poslovnim
prijateljem želi blagoslovljene praznike in srečno novo leto

**Molkereigenossenschaft
Völkermarkt**

Mlekarska zadruga r.z.z.o.j., Velikovec

Vsem cenjenim odjemalcem, prijate-
ljem in delavcem želi blagoslovljene pra-
znike ter srečno novo leto

TESARSTVO

**FRANC
GASSER**

BILČOVS (Ludmannsdorf) 28

Telefon (04228) 24-19

Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto želi vsem

Veletrgovina s
tekstilijami

MAX PLACH

KLAGENFURT — CELOVEC
B.-Mai-Strasse

Blagoslovljene božične praznike in uspehov polno leto 1965 želi vsem odjemalcem in prijateljem ter se priporoča tudi vnaprej

**VALENTIN
TARMANN**

strokovna trgovina

CELOVEC, Völkermarkter Str. 16

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem izletnikom, odjemalcem, prijateljem in znancem

Štefan Sienčnik

DOBRLA VES

Avtomobilsko podjetje, trgovina, motorne in šoferske potrebšline, bencin, olja in mehanična delavnica.

Najpristronejša voščila k božičnim praznikom in novemu letu želi odjemalcem in poslovnim prijateljem

Ernst Lusehnig

Radio-elektro-podjetje in trgovina

ŽELEZNA KAPLA

Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto želi vsem odjemalcem, poslovnim in osebnim prijateljem

**Marija
Čimžar**

trgovina z mešanim blagom in tekstilom

KOTMARA VES

Srečno voščilo mojim cenjenim odjemalcem za Božič in novo leto 1965

Velika izbira žepnih, ročnih, kuhinjskih in sobnih ur ter nakita • Po želji ugodnosti pri plačevanju.

**Franc
Letschnig**

urarski mojster

SINCA VES 156/tel. 525

Vsem dragim prijateljem, znancem, odjemalcem in gostom želi blagoslovljen Božič in srečo v novem letu 1965

TRGOVINA
IN GOSTILNA

Janko Ogris

pd. MIKLAVŽ

v BILČOVSU, tel. šte. 04228—2414

Vsem svojim odjemalcem, znancem in poslovnim prijateljem želi vesele božične praznike in vse najboljše v novem letu 1965

LESNA INDUSTRIJA

J. Žagar

CELOVEC — KLAGENFURT

Rampenstraße 15, tel. 29-08

- ◇ TISKARNA
- ◇ KLIŠARNA
- ◇ PAPIRNICARNA

R. Ritter

CELOVEC — KLAGENFURT

Burggasse 8 — Telefon 21-08

Oglašuj v našem listu!

ADOLF CAMPIDELL

SLIKAR — ZLATAR — KIPAR

Prevzemam VSA POPRAVILA CERKVA

Predelava OKROGLIH TABERNAKLJEV

FEISTRITZ AN DER DRAU — KÄRNTEN — TELEFON 04245-248

GUTER START

GUTE FAHRT

AKKUMULATORENFABRIK
DR. LEOPOLD JUNGFER
FEISTRITZ IM ROSENTHAL-KÄRNTEN

Vesel Božič in srečno novo leto želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem

KROJAŠKI MOJSTER

Jernej Friedrich

ŠMIHEL nad PLIBERKOM

Vsem odjemalcem in poslovnim prijateljem želi vesele božične praznike in srečno novo leto

Blumenhaus

Kowald

Rennplatz šte. 4, tel. 45-18

KLAGENFURT

Trgovina umetniških slik in okvirov samo pri

Hans Treffer

KLAGENFURT

Burggasse 8

TRGOVINA S SADJEM
IN ZELENJAVO

Karel Prinčič

KLAGENFURT — CELOVEC

Sternallee (Hil.-Geist-Platz)

Vesel Božič
in srečno novo leto
želi vsem odjemalcem

Firma

Matthäus Hafner & Co.

špecerija, žgane pijače in razna vina

KLAGENFURT — CELOVEC

Völkermarkter Platz 12, tel. 28-27

kelag

**Ein frohes Fest
und viel Glück
im neuen Jahr**

KÄRNTNER ELEKTRIZITÄTS - AKTIENGESellschaft

Vsem našim odjemalcem, zlasti čast. župnijskim uradom želi blagoslovljen Božič in uspehov polno leto 1965

VELETRGOVINA
Z VINOM

BREZNIK & CO.

CELOVEC, VIKTRINGER STRASSE 5